

RADIM ŽŮREK

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**MLADÉ
ČESKÉ
FOTOGRAFKY**

Filosoficko-přírodovědecká fakulta
SLEZSKÉ UNIVERZITY V OPAVĚ
Institut tvůrčí fotografie

O p a v a 2 0 1 0

Radim Žůrek

**MLADÉ
ČESKÉ
FOTOGRAFKY**

Slezská univerzita v Opavě

Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

Opava 2010

Radim Žůrek

MLADÉ ČESKÉ FOTOGRAFKY

Young Czech, Female Photographers

Teoretická bakalářská práce

Obor: Tvůrčí fotografie

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Vladimír Birgus

Oponent: Doc. MgA. Pavel Mára

Slezská univerzita v Opavě

Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

Opava 2010

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Slezská univerzita v Opavě

Studijní program: Filmové, televizní a fotografické umění a nová média

Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

Obor: TF, Akademický rok: 2009/2010

Název tématu česky:

Mladé české fotografky

Název tématu anglicky:

Young Czech, Female Photographers

Vedoucí práce:

Prof. PhDr. Vladimír BIRGUS - ITF

Zásady pro vypracování:

Nepřehlédnutelný fenomén úspěchu mladých žen v současné české fotografii podnítil můj zájem zmapovat jejich tvorbu. Ve stěžejní části textu o mladých fotografkách se budu snažit popsat a rozčlenit jejich dílo, zajímají mě ale také odlišnosti od mužské tvorby, či pocity fotografek při vzniku jejich děl. Vybraným autorkám bych rád položil jednoduchou otázku, jak ony vnímají rozdíl mezi ženskou a mužskou fotografií. Pomyslná věková hranice 35 let je zvolena s určitým kompromisem. Přesto, že některé autorky již tuto hranici těsně překročily, svým fotografickým stylem a dobou, kdy byly fotografie vytvořeny, zapadají do konceptu této práce a byla by chybou je opomenout. To samé se týká fotografických párů s polovičním mužským zastoupením. Většinou je to totiž žena, která mívá poslední slovo :-)

Seznam doporučené literatury:

- Vladimír Birgus – Text „Identita mladých českých fotografek“ z katalogu Identité(s) 08, Fotografický festival v Lyonu, 2008
- Vladimír Birgus – Text „Global Girls“ z katalogu Prague Biennale 3, 2007
- Aleš Kuneš – recenze „Identité(s) 08“, Fotografický festival v Lyonu, magazín Ateliér, 2008
- Aleš Kuneš – recenze „Global and Outsiders: Connecting Cultures in Central Europe“, magazín Ateliér, 2007
- Vladimír Birgus, Jan Mlčoch – Česká fotografie 20. století – Průvodce, Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze / KANT, Praha, 2005
- Petr Balajka, Vladimír Birgus, Antonín Dufek, Ľudovít Hlaváč, Martin Hruška, Pavel Scheufler, Ladislav Šolc – Encyklopedie českých a slovenských fotografů, ASCO, 1993
- Tomáš Pospěch, Lucia Lendelová, Helena Rišlinková – Česká a slovenská fotografie osmdesátých a devadesátých let 20. století, Muzeum umění, Olomouc, 2002
- Kolektiv autorů: Šestka – šest českých fotografických škol. KANT, Praha, 2008
- Hripsimé Visser, Urs Stahel – Rineke Dijkstra, Portraits, Schirmer / Mosel, 2004
- Mariana Serranová – Štěpánka Stein & Salim Issa, Národní divadlo 2005/06, Národní divadlo v edici Abonent ND, 2006

Abstrakt / Abstract:

Mladé české Fotografky

Možná proto, že manželka je fotografka a snažíme se jeden druhého pochopit v přístupu k dílu, mám tendenci se zajímat o ženskou fotografii více do hloubky. Způsob, kterým ženy pracují, mě svým způsobem fascinuje. Jejich postoj k tématu, osobní vklad a vlastně celé chápání umělecké tvorby je od mužského vnímání odlišný svou schopností se vcítit do situace, případně do subjektu, se kterým pracují.

Young Czech, Female Photographers

Perhaps because my wife is a photographer, and because we try to comprehend each other in our approaches to the work, I have a tendency to have a more profound interest in female photography. The way in which women work fascinates me. Their approach to the topic, personal investment and in fact whole understanding of artistic creation is distinct from male perception, in their ability to place themselves in the situation or empathize with the subject with which or whom they are working.

klíčová slova / keywords:

- mladé české fotografky
- talentované fotografky
- mladé autorky
- umělecká fotografie
- úspěšné fotografky
- young czech female photographers
- talented female photographers
- young artists
- art photography
- successful female photographer

Poděkování:

Rád bych poděkoval Prof. PhDr. Vladimíru Birgusovi za podnětné připomínky a všem fotografkám, které poskytly materiály, bez kterých by tato práce nemohla vzniknout.

Prohlášení:

Prohlašuji, že jsem práci vypracoval samostatně za použití literatury a pramenů uvedených v seznamu použité literatury.

Souhlasím, aby tato práce byla zařazena do Ústřední knihovny FPF SU v Opavě a Umělecko-průmyslového musea v Prze a zveřejněna na internetových stránkách www.itf.cz.

Radim Žůrek
V Opavě dne 7. června 2010

© 2010 Radim Žůrek
Institut tvůrčí fotografie FPF
Slezské univerzity v Opavě

OBSAH

Úvod	9
Jiný přístup	11
Za hranice státu	15
Téma identity	17
Dita Pepe	17
Kateřina Držková	18
Tereza Vlčková	20
Barbora Bálková	21
Zuzana Blochová / Dita Lamačová	22
Barbora Žůrková / Radim Žůrek	23
Petra Malá	24
Sylva Francová	25
Daniela Dostálková	26
Barbora Mrázková / Filip Láb	27
Štěpánka Stein / Salim Issa	27
Gabriela Kontra	28
Barbora Kuklíková	29
Silvie Kolevová	30
Julie Štýbnarová	31
Petra Steinerová	31
Obrazové deníky	32
Barbora Krejčová	32
Barbora Kuklíková	33
Silvie Milková	34
Věra Stuchelová	34
Markéta Bendová	35
Zuzana Zbořilová	35
Móda?	36
René a Radka	37
Dita Pepe / Petr Hrubeš	37
Salim Issa / Štěpánka Stein	38
Barbora Prášilová	39
Tereza Vlčková	40
Nezařaditelné	40
Kamila Musilová	40
Alena Kotzmannová	42
Daniela Kroupová	43

Markéta Kinterová	43
Daniela Kroupová	43
Vendula Knopová	44
Soňa Goldová	45
Martina Novozámská	45
Andrea Thiel Lhotáková	45
Marie Dvořáková	46
Juliana Křížová / Jakub Vlček	47
Michaela Čejková	47
Markéta Dlouhá-Márová	48
Závěr	49
Informace o autorkách	51
Dita Pepe	53
Kateřina Držková	55
Štěpánka Stein / Salim Issa	57
Tereza Vlčková	59
Barbora Prášilová	62
Barbora Bálková	63
René a Radka	66
Alena Kotzmannová	67
Sylva Francová	70
Daniela Dostálková	72
Barbora Krejčová	74
Kamila Musilová	76
Soňa Goldová	77
Andrea Thiel Lhotáková	79
Barbora Kuklíková	81
Petra Malá	83
Petra Steinerová	85
Gabriela Kontra	86
Marie Dvořáková	87
Barbora Žůrková / Radim Žůrek	88
Jmenný rejstřík	90
Literatura	92

ÚVOD

Možná proto, že manželka je fotografka a snažíme se jeden druhého pochopit v přístupu k dílu, mám tendenci se zajímat o ženskou fotografii více do hloubky. Způsob, kterým ženy pracují, mě svým způsobem fascinuje. Jejich postoj k tématu, osobní vklad a vlastně celé chápání umělecké tvorby je od mužského vnímání odlišný svou schopností se vcítit do situace, případně do subjektu, se kterým pracují. Ženy mají vlastní, osobitý pohled na své tělo, které používají jako umělecký artefakt. Mají zvláštní mateřský vztah k dětem, jejich pozorování a následnému zaznamenávání na fotografické médium. Rodina je pro ženu něco bytostně důležitého, co je třeba neustále vnímat a oslavovat. Intimní zpověď ženy je tajemství, které chceme odhalovat. Děti, identita, rodina nebo vlastní obrazový zápisník jsou nejmodernějšími tématy dnešní doby. Není náhoda, že tato témata jsou výsadou žen a jejich niterných výpovědí.

Ve světové fotografii se tak začínají prosazovat fotografky jako Cindy Sherman, Nan Goldin nebo ještě o něco dříve Mary Ellen Mark či Diane Arbus. Posledně jmenovaná fotografka se stala obětí citlivé ženské empatie, která hrála v jejím dokumentárním zobrazování portrétní fotografie duševně narušených lidí velkou úlohu. Své geniální dílo ukončila v roce 1971 a navždy odešla.

Mary Ellen Mark – Laurie in the Bathtub, Ward 81, Oregon State Hospital, Salem, Oregon, USA, 1976

Diane Arbus – A young man with curlers at home on West 20th Street, N.Y.C., 1966

Problematický přístup k novým technologiím, který je pro země střední i východní Evropy doposud typický, a zřejmě také negativní vztah žen k technice obecně, vedl k velmi pozvolnému prosazování ženské fotografie v České republice. Přesto se u nás objevují skvělé fotografky, které navazují na tvorbu svých kolegyně ze zahraničí. Dagmar Hochová fotografuje děti, které je možné nalézt v díle již zmíněných Mary Ellen Mark, Diane Arbus nebo později třeba Rineke Dijkstra či Loretty Lux. Děti fotografuje také Markéta Luskačová na svých cestách do Londýna. V duchu avantgardy tvoří Emila Medková, žena jednoho z největších českých moderních malířů a taktéž Běla Kolářová pracuje se svým manželem Jiřím Kolářem.

*Markéta Luskačová – Children in playground
I Booker Avnue School, 1988*

Dagmar Hochová – z cyklu Děti, 1959

Tyto ženy se staly určitou inspirací pro střední českou generaci fotografek, která se začíná prosazovat v zahraničí a vytváří tak možný prostor sebeuplatnění pro nejmladší autorky. Právě nejmladší autorky jsou stěžejním tématem této práce, neboť mladé české fotografky, které nepřekračují pomyslnou hranici umělecké dospělosti 35 let, jsou velmi zajímavým úkazem dění na současné fotografické scéně. Studentky vysokých uměleckých škol přichází s tématy svých předchůdkyň, převlékají je do nových, neotřelých kabátů, poukazují na jejich aktuálnost v kontextu dnešní doby. Problémy s novými technologiemi zcela mizí a jsou to právě ony, kdo moderním způsobem digitální manipulace obrazu tato témata dále rozvíjí. Česká republika se tak i jejich zásluhou řadí k zemím, které nezaostávají za aktuálními trendy současné fotografie.

Nan Goldin - Nan one month after being battered, 1984

JINÝ PŘÍSTUP

I když byla fotografie dávno uznána za umění, nemohu se zbavit pocitu, že existuje určitá hranice, která rozděluje současné umění a klasickou fotografii. Silná konceptuální platforma v České republice má jistý vliv i na vývoj dnešní fotografie u nás. V novém dokumentu se objevují konceptuální myšlenky, stejně tak v portrétu, krajině nebo aktu. Magdaléna Jetelová vytváří nadčasové land-artové konceptuální projekty, Jitka Hanzlová portrétuje ženy ve svém okolí, Veronika Bromová digitálními montážemi šokovala konzervativní kulturní veřejnost již v roce 1995, čímž drží krok se zahraničím, Štěpánka Šimlová montuje zvláštní opakující se krajiny, Markéta Othová vytváří banální snímky všedních věcí, které zkoumá z hlediska inverzního vnímání, pohled na svět ženským okem interpretuje Milena Dopitová. A jsou zde samozřejmě další fotografky této velmi úspěšné generace jako například Michaela Thelenová, Zdena Kolečková, Lenka Klodová, Míla Preslová, Michaela Brachtlová, Jolana Havelková...

Některé nejmladší fotografky ale jakoby nechtěly přijmout tuto skutečnost a mírným kompromisem se snaží dokázat, že myšlenka se dá zpracovat i větší mírou estetiky. Vážná témata současného umění, často vznikající z těžkostí dnešního světa, případně na chmurných teoriích psychoanalýzy Sigmunda Freuda, nahrazují hravou myšlenkou a celkovým odlehčením. Jejich novými vzory se stávají současné zahraniční fotografky Sophie Calle, Cindy Sherman, Sam Taylor-Wood, Nan Goldin, Tracey Moffatt, Sandy Skoglund, Mariko Mori, Annie Leibovitz, Tina Barney, Rineke Dijkstra či Loretta Lux.

Jedním ze společných znaků tvorby většiny těchto fotografek je barva. Fotografky opouští konzervativní podobu černobílé fotografie a snaží se pomocí barvy o intenzivnější vyjádření pocitů

*Sophie Calle – Autobiographie
La Robe de mariée, instalace,
1988*

*Cindy Sherman
– Untitled Film Still #,
1990-1991*

*Tracey Moffatt – series
Something more #3, 1989*

*Tracey Moffatt – Night Cries:
A Rural Tragedy, Film still,
1990*

Sam Taylor-Wood – Self Portrait Suspended III, 2004

Sandy Skoglund – Radioactive Cats, 1980

v nedegradované realitě. Také nejmladší české fotografky sází spíše na barvu. Tereza Vlčková, Barbora Krejčová, Dita Pepe, Kateřina Držková, Barbora Prášilová a další pracují s výraznou barevností. Své modely oblékají a ladí v prostředí tak, aby vše zapadalo do atmosféry, kterou se snaží samy vytvořit. Způsob myšlení je tedy mírně odlišný od předchozí generace fotografů. Důležitý je obsah obrazové informace, způsob, jakým byla vytvořena, není důležitý. Světová tvorba však jde v digitálních úpravách ještě mnohem dále a v poslední době jsme svědky vytváření nových skutečností, často nereálných. Autoři se dnes pomocí montáže snaží měnit identitu, přetvářet krajiny či absolutně mystifikovat veřejnost. V návaznosti na odkaz fotografky Cindy Sherman, která ve své práci s tématy změny identity a genderu mohla navazovat na meziválečnou tvorbu Claude Cahun nebo na pozdější práce Pierra Moliniera, se stalo toto téma velmi populární. Svou identitu zkoumá například Barbora Bálková, Dita Pepe, Zuzana Blochová ve dvojici s Ditou Lamačovou. S dalšími typy proměn identity pracují pak Kateřina Držková, Tereza Vlčková, Sylva Francová, Daniela Dostálková a další.

Dita Pepe – ze série Autoportréty s muži, 2003

Kateřina Držková – Refugees 01, 2006

Mariko Mori - Nirvana, 1997

*Annie Leibovitz – Lucinda Williams,
Austin, Texas, 2001*

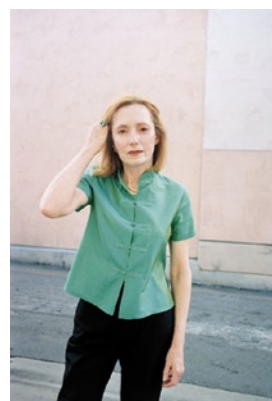
Preferovaným tématem, kterého se ženy často dotýkají, jsou děti. V minulosti to byly především Mary Ellen Mark nebo Sally Mann, v dnešní době se s autorkami roztrhl pytel. Rineke Dijkstra se zabývá dospíváním mladých lidí, Loretta Lux se snaží digitálními úpravami o nadpřirozeně vyhlížející děti v nejmenším věku, Desire Dolron vytváří dívky vizuálním ztvárněním vlámských malířů. Dalšími fotografkami dětí jsou např. Wendy McMurdo nebo Hellen van Meene, nově pak Lovisa Ringborg, Peterina Hicks, Julie Blackmon atp.

*Rineke Dijkstra – Odessa,
Ukraine, 1993*

*Sally Mann – Black Eye,
1991*

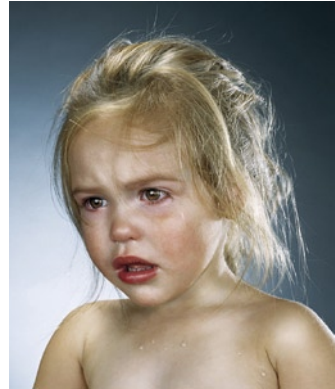
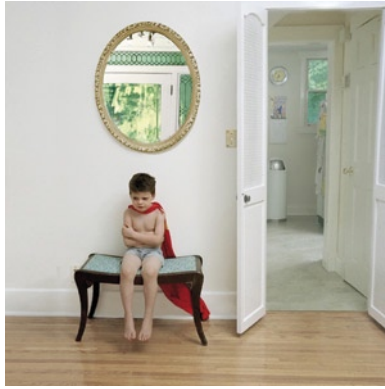

*Jitka Hanzlová – Joan,
Beverly Hills, from the
series Female, 2000*

Výlet do světa dětí si také udělaly fotografky Jill Greenberg s fascinujícím souborem plačících dětí, kterým bylo odebráno lízátko, nebo australská fotografka Vee Speers, fotografující dětské portréty parafrázující narozeninovou oslavu její dcery.

V Čechách se děti objevují v tvorbě Dity Pepe, kde jsou součástí spojené fiktivní rodiny, nebo Terezy Vlčkové, která v sérii „Two“ vytváří klony a konfrontuje je se skutečnými dvojčaty.

A právě fotografování jednovaječných dvojčat je zajímavým úkazem, který protíná ženskou tvorbu napříč generacemi. Jakoby se fotografky snažily najít odpověď na otázku o něčem výjimečném, vznikajícím v nich samotných. Toto téma zpracovávají přímým porovnáním, kdy se snaží poukázat na dokonalou podobu jak fyzickou, tak duševní. Nezávisle na technologiích a formálním zobrazení vznikají neustále nová díla tohoto tématu.

Hellen van Meene – untitled, 2006 Julie Blackmon – Time Out, 2009 Jill Greenberg – End Times

Loretta Lux – „Sasha and Ruby“ 1, 2008 Rineke Dijkstra – Chen and Efrat, 2000

Diane Arbus – Identical Twins, 1967 Dagmar Hochová Mary Ellen Mark – Heather and Kelsey Dietrick, 2002

Wendy McMurdo – Helen Backstage, Merlin Theatre, 1995 Chantal Michel – Rosen und Vergissmeinnicht, 2002 Tereza Vlčková – Two, 2007

Kromě identity a fotografie dětí se objevuje v tvorbě mladých fotografek také subjektivní dokument, který někdy manipulují ku prospěchu myšlenky. Toto téma je typické pro Barboru Kuklíkovou, která v souboru „City v cizím city“ sleduje život přistěhovalců. Své objekty stylizuje do polohy, která představuje danou situaci přistěhovalce. Martina Novozámská topograficky mapuje mizející pozůstatky minulých kultur nahrazované novými produkty globálního světa. Fotografická dvojice Salim Issa / Štěpánka Stein fotografuje sklad vietnamských tržnic.

Intimní zpověď je dalším tématem, které v duchu manipulovaného dokumentu slouží k sebestylizaci v různých situacích. Toto obrazové zapisování svých prožitků rozvíjí například Barbora Krejčová nebo také Barbora Kuklíková v sérii IN – TY – MY – TA.

Další takovou oblíbenou záležitostí ženské fotografie je inspirace módou. Ve svých dílech toto téma rozvíjí Tereza Vlčková, Barbora Prášilová, Kamila Musilová a částečně i Dita Pepe ve dvojici se svým manželem Petrem Hruběšem. Tento přesah umělecké fotografie je dnes ve světě mezi mladými autory velmi oblíben, neboť konvenuje s myšlením dnešní generace, kdy je oblékání současně s hudbou poznávacím znakem různorodých životních stylů. Zatímco před dvaceti lety bylo oblečení spíše praktickou záležitostí, dnes můžeme na ulici sledovat opravdu pestrou paletu módních výstřelků. Vznikají nové butiky studentů, kteří se staví do opozice diktátu módních trendů. Tyto butiky pak jsou nadějí pro mladé fotografy, kteří se svým experimentálním stylem hledají uplatnění u velkých firem jen ztěží. Nejvýraznější práce prezentuje časopis „Blok“, v němž se objevují nejmodernější trendy mladých českých tvůrců od designu přes módu až po fotografii. Ne náhodou se rezidentními fotografy stala dvojice Salim Issa se Štěpánkou Stein.

ZA HRANICE STÁTU

V roce 2007 přichází první představení mladých českých fotografek (spolu se slovenskými) na významné mezinárodní akci Prague Biennale 3. Pod kurátorským vedením Vladimíra Birguse, který vymezil věkovou hranici do 35ti let, se představují poprvé Dita Pepe, Štěpánka Stein / Salim Issa, Barbora Bálková, Barbora Kuklíková, Zuzana Blochová / Dita Lamačová, Daniela Dostálková, Kateřina Držková, Sylva Francová, Soňa Goldová, Filip Láb / Barbora Mrázková, Markéta Kinterová, Alena Kotzmannová a Andrea Thiel Lhotáková. Výstava Global Girls sklidila velký úspěch a Dita Pepe obdržela cenu diváků.

Část výstavy dále putovala na Slovensko. Dnes již tradiční fotografický festival Měsíc fotografie v Bratislavě hostil mladé autorky v nádherném prostoru Bratislavského hradu. Seznam autorek se rozšířil o další jména. Tereza Vlčková, Barbora Prášilová, Barbora Žůrková / Radim Žůrek... Na této výstavě poprvé prezentovala Tereza Vlčková soubor dvojčat „Two“, který o rok později získal obrovskou popularitu po prezentaci na prvním ročníku festivalu Prague

Plakát pro festival v Lyonu – Barbora Bálková, Chlupatá, Masky (2004-2009)

Photo a ocenění UniCredit Bank Young Talent Award pro nejlepšího zastoupeného autora ve věku do 35 let.

Na lyonském bienále „Lyon Septembre de la photographie 2008“, které bylo zaměřeno na identitu, pokračuje část autorek, které se identitou přímo zabývají. Zájem o české fotografky byl patrný i ve francouzských médiích, kde se často objevovaly fotografie Dity Pepe nebo Terezy Vlčkové. Fotografie Barbory Bálkové byla dokonce logem festivalu a plakáty s její „chlupatou maskou“ byly umístěny na každém rohu Lyonu. Velmi úspěšná série Terezy Vlčkové „Two“ potvrdila svoji kvalitu, když získala prestižní evropskou cenu BMW v těsném souboji s vycházející hvězdou francouzské fotografie Olivierem Metzgerem. Dvojí zastoupení na festivalu měla Kateřina Držková, která kromě společné expozice v prostorách knihovny Bibliothèque du 1ER, prezentovala ještě další soubor Tropical Beach, kde srovnává minimální rozdíly na identických turistických pohlednicích.

Také na festivalu Transphotographiques Lille 2008 se zaměřením na módu prezentuje své fotografie Tereza Vlčková hned na třech samostatných výstavách a o rok později to byla Dita Pepe s Bárrou Prášilovou, které tentokrát na tomto festivalu zazářily.

Identita mladých českých fotografek je dále představena v Maďarsku (Mai Manó, Budapešť) a na dalším 5. Varšavském festivalu umělecké fotografie. Tam se také objevila další jména: Julie Štýbnarová, Eva Malúšová, Pavla Ortová a další.

Ale nejen identita a módní fotografie nakoukly za hranice Českého státu. V zahraničí své fotografie představuje také Petra Malá v Essl Museum (Klosterneuburg) a v Pittsburgu na výstavě „Czech It“ jako vítězka soutěže Essl Award CEE 2009 a také Alena Kotzmannová prezentuje své fotografie na různých výstavách v USA.

TÉMA IDENTITY

Zvolené téma je pro umělce většinou celoživotním procesem. Volí ho na základě vnitřních pocitů, nutkání bádání či odpovídat na otázky, které se neustále opakují a zůstávají nezodpovězeny. Mladé autorky již pomalu přestávají řešit feministická nebo genderová témata, která byla v minulosti snad nejfrekventovanější záležitostí ženy-umělkyně, a začínají se věnovat jiné formě vnitřního sebepoznávání.

Cindy Sherman – Untitled #205, after Raphael (1989)

Žena biologicky předurčena ke stvoření potomka a život v rodině, je postavena před mnoho společenských dogmat, čímž je nucena přemýšlet o svém postavení ve společnosti v rovně filosofické, pragmatické či zcela iracionální. Autorky se vrhají do džungle zkoumání identity od jednoduchého převlékání kostýmů až po sofistikované proměny osobnosti, kterými udivovala Cindy Sherman nebo populární dvojice Eva a Adéle. Je to jedno z témat, které ženu neustále oslovuje. Nutí zkoumat sebe samu ve vztahu ke společnosti, době a místu, kde se právě nachází. Proměny jejich fyzických stavů jsou nedílně propojeny s psychologickým hlediskem a pomocí různých záměn či přirovnání se stává z tohoto bádání nevyčerpatelná záležitost.

Dita Pepe, navazující na odkaz Cindy Sherman, u nás patří k nejvýznamnějším autorkám tohoto žánru. V 18ti letech se vydala do světa vstříc životním zkušenostem a ty ji poté donutily přemýšlet, kým by mohla být, kdyby se věci staly trochu jinak. Inspiraci pro fotografování proto hledá ve svém životě a blízkém okolí. Samotnému fotografování předchází empatická komunikace s modely, poznání jejich světa a problémů.

V souboru „Autoportréty s ženami“ se převléká do oblečení portrétovaných kamarádek, připodobňuje svůj účes, malování, styl chování, gesta, výraz tváře. Tato kompletní proměna v domácím prostředí simulovaného modelu je v podstatě absurdní ve všech směrech a člověk si tak uvědomuje vzájemnou jinakost lidských jedinců. Nicméně Dita Pepe jde ještě dále v sérii „Portréty s muži“, ve kterých se stylizuje do role manželky svých kamarádů. Opět se převléká do šatů kamarádovy skutečné manželky a vypůjčenými gesty či výrazem ji nahrazuje. Do simulovaného vztahu tentokrát vklíní i své vlastní děti, takže vzniká vykonstruovaná rodina v duchu zažitých společenských konvencí. Na fotografiích je zajímavé pozorovat suggestivní změny osobnosti, kterou mění náznačená profese, netajené společenské postavení

Dita Pepe & Petr Hrubeš – z cyklu Autoportréty s muži, 2003

a typické prostředí, kam je rodina zasazena. „Portréty s muži“ získaly cenu diváků na Prague Biennale 3 a následně zvítězily v italské soutěži GD4art Bologna.

Svým středoformátovým Hasselbladem (6x6) se snaží o maximální obrazovou kvalitu. Většinou používá přirozené světlo a odraznou desku, někdy však využije spolupráce s manželem Petrem Hrubešem, který v exteriéru upřednostňuje generátor k preciznímu nasvětlení scény.

Inteligentním způsobem se dotýká identity **Kateřina Držková**. V cyklu „Refugees“ mění realitu politických emigrantů počítačovou manipulací. Tyto přistěhovalce zasadila do prostředí architektonických vizualizací, které méně či více odpovídají jejich představám o novém způsobu života. V kukátku na malých fotografiích vidíme černobílou podobu uprchlického tábora přistěhovalce a poté jsme mystifikováni při pohledu na barevné velkoformátové fotografie, přičemž přijímáme novou realitu, uměle vytvořenou, přesto bližší pro vnímání

Kateřina Drřková – Refugees 03, 2006

konzumně deformovaného člověka. Ze sociálně slabších lidí se tak stávají movití podnikatelé nebo finančně zabezpečené děti. Tento kontrast působí při prvním pohledu jako vtípná hříčka, nicméně otázky kolem sociální problematiky dnešního světa jsou položeny velmi úpřímně a neodkladně. Současná tvorba Drřkové se věnuje různým hříčkám se starými pohlednicemi. Zajímá ji především porovnávání média fotografie, její minulosti (nostalgie), reflexe a konstrukce minulosti pomocí fotografie, konstrukce reality. Často pracuje s již nalezeným/sesbíraným materiálem (ať už se jedná o staré fotografie/diapositivy nebo pohlednice) a jako umělkyni jí nezáleží na tom, je-li autorkou prezentovaných fotografií. Například díky desítkám posbíraných pohlednic, na nihž se neustále podobně opakují architektonické prvky, dokázala sestavit třidimenzionální model bulharského letoviska „Albena“. Jinou hrou je porovnávání dvou pohlednic z letoviska „Zlaté písky“ a fotografování možného pohledu z okna turistů-odesílatelů. V další práci hledá odlišné detaily v páru nalezených pohlednic,

keré se třeba liší pouhým pokrčením nohy. Také zadní strany pohlednic nejsou totožné a nepochopitelně se mění v mírných nuancích. Nejasnosti kolem jejich původu, času odeslání a doručení jsou velmi zvláštní... Kateřina Držková kromě vítězství v soutěži Frame nebo postupem mezi finalisty ReGeneración 1, patří k nejčastěji vystavujícím fotografkám u nás i na významných skupinových výstavách v zahraničí.

Tereza Vlčková je fotografkou, jejíž úspěch se šíří nemalou rychlostí a to jak v České republice, tak v Evropě. Kromě vítězství v tuzemských soutěžích jako je Frame, nebo UniCredit Bank Young Photo Award v rámci Prague Foto, zvítězila na bienále v Lyonu (Grand Prix BMW), získala cenu diváků na festivalu v Polsku a snad nejzajímavějším úspěchem je její zařazení mezi 80 fotografů nové generace (ReGeneración 2), který pořádá Musée de l'Élysée v Lausanne.

Odlehčená a hravá forma identity Vlčkové, jejíž vizuální styl se inspiruje klasickou malbou, náboženskými obrazy nebo filmem, je zpochybněním zažité role dětí ve společnosti. V sou-

Tereza Vlčková – z cyklu Two, 2007

boru „TWO“ klonuje počítačovou technologií fiktivní dvojčata a porovnává je s těmi pravými. Skutečnou odpověď si však musí najít sám divák, neboť ta je utajena pečlivými montážemi v počítači. Téma dvojčat, ke kterému se vrací především ženy, je touto hrou tak trochu cíleně zlehčeno a posunuto do „nereálné“ roviny snových představ. Dvojčata jsou umístěna do nedotčené, tajemné přírody a svými sugestivními pohledy se snaží přesvědčit o své vzájemné vnitřní podobnosti. Svět klonů je již za dveřmi a pohledy na jejich existenci se liší. Vlčková, se svými panensky vypadajícími dvojčaty, jakoby zvedá varovný prst. Klonováním se změnil pohled na lidskou výjimečnost a důležitost jedince.

Snové scénérie se také objevují v její další sérii „Mirrors Inside“, kde hned několikanásobně klonuje mladou hrdinku příběhu o nočních můrách a vkládá ji do prostředí starého venkovského divadla. Inverzním střídáním světlých a tmavých šatů Vlčková kóduje skutečnost, sen či odraz v zrcadle. V podstatě jde o niterný monolog jako vnitřní odraz osobnosti, černou stránku lidského podvědomí a jeho spletnosti.

Barbora Bálková se inspirovala často tím, co v dané chvíli (období či životní etapě) prožívá a to víceméně transformuje do symbolického jazyka obrazů. Zástupným symbolem se stávají věci, figury a situace. Její dílo nepostrádá nadsázku, vtip nebo ironický podtext a v zásadě tak divákovi ukazuje svůj pohled na život. Fotí především digitálně, kdy prvotní fotografický materiál často upravuje v počítači. I když se přímo nepovažuje za fotografku v tom klasickém slova smyslu a používá médium fotografie k výstavbě konkrétní vizuální představy, její výtvoři mají s klasickou fotografií velmi společného – fotograficky kultivovaný obraz.

Barbora Bálková – Brnění, z cyklu Masky, 2004-2009

Barbora Bálková – Řeč květů, z cyklu Masky, 2004-2009

„Masky“ Barbory Bálkové jsou pestrou mozaikou toho, co si neumíme představit v oblasti obličeje. Malování rtů, očních linek nebo obočí vnímáme jako samozřejmou součást osobnosti. Také nově se rozmáhající chirurgické zákroky začíná veřejnost přijímat jako logický vývoj a omlazování obličeje bere jako přirozený proces. Pokud si ale umístíte na obličej něco, co není obvyklé, naše smysly automaticky zbystří. Bálková svými maskami tak trochu provokuje a stává se bizarním cirkusovým klaunem. Neutrální pohled je neustále měněn artefakty tvořícími masku, ale i samotné předměty mění svůj význam. Vánoční formičky připomínají středověké brnění, cukr naopak romantický sníh. Mění se ale i samotný portrét. Chlupatá maska dělá z Barbory neidentifikovatelné zvíře, krajky zase princeznu z dálného východu. Tyto proměny samozřejmě vnímá každý po svém. Míru positivity nebo naopak negativy určuje vaše podvědomí. Sama autorka odkazuje na Jungiánské archetypy, které se dají vystopovat ve většině jejich souborů.

Zuzana Blochová & Dita Lamačová se propůjčily k vzájemnému experimentu, kdy jejich těla přijímají jednotlivé součásti toho druhého. Cyklus „Persona“ je vizuálním propojením dvou těl a obličejů. Tato dvojice se snaží formálním zobrazením v civilním prostředí, v běžných situacích mystifikovat vnímání. Empatické souznění je tímto posunuto i do fyzic-

Zuzana Blochová & Dita Lamačová – z cyklu Persona, 2005

ké roviny a zamýšlí se nad prolínáním jak fyzickým, tak vnitřním pocitovým, které je často založeno na ovlivňování blízkým člověkem nebo intenzivním soužitím dvou lidí. Zatím, co duševní splynutí dvou lidí je běžnou záležitostí, v tělesné formě si to neumíme představit. Zde je výpověď o fyzickém stavu zmutované osoby:

OBECNÉ ANTROPOLOGICKÉ HODNOCENÍ – Dospělá žena bílého plemene alpínského typu, štíhlé, středně vysoké postavy, hnědých vlnitých vlasů, hnědozelených očí, brachycefalní. Prsa středně rozvinutá, polokulovitá. Individuální charakteristicky výrazná pravolevá asymetrie v oblasti horních končetin. Levé rameno výše položené, pravá ruka opticky delší. Somatotyp 444 – vyrovnaný rozvoj endomorfní (tukové), mezomorfní (svalové) a ektomorfní (povrchové) tělesné složky. Pokud distribuci jednotlivých somatotypů vizualizujeme jako trojúhelník, jehož vrcholy tvoří extrémní vyjádření endomorfie, mezomorfie a endomorfie symbolizovaným číslem 7, pak se tento somatotyp nachází v samotném středu tohoto trojúhelníku. Z celkového rozvoje tělesných složek také vyplývají jeho další charakteristiky. Motivace, hnací síla tohoto somatotypu je silně viscerotonní (souvisící s trávením), silně somatotonní (svalová) i silně cerebrotonní (mozková) zároveň. Psychologická charakteristika tohoto typu je tedy krajně obtížná.

Manželé **Barbora Žůrková & Radim Žůrek** se zabývají totožnou problematikou. Pomocí portrétů vytvořených v počítači se snaží vyvolat falešné pocity sympatií či sounáležitosti. V cyklu „Potomci“ vytvářejí z autoportrétů autorky a fiktivních otců neexistující děti ve věku rodičů. Diváka tak upřeně pozorují lidé kompletně vykonstruovaní. V obličejích lze spatřit mimiku vzájemně propojenou do nových výrazů a také podoby klonu vlastní dcery, které bude možné po dvaceti letech porovnat se skutečnou žijící dospělou dívkou.

Další série „Zástupní“ je tématicky podobná, v ní se ale věnují vytváření dospívajících klonů známých osobností. V prvním plánu jde především o zábavný pohled na zkušební „proto-

Barbora Žůrková & Radim Žůrek – Björk, Christopher Walken z cyklu Zástupní, 2008-2010

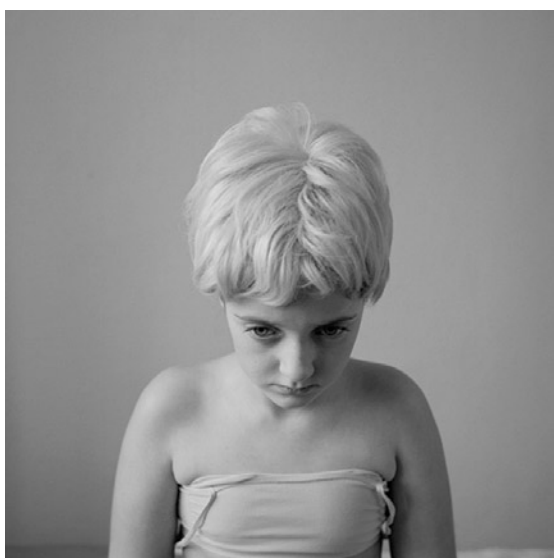
typy“ klonů slavných a movitých, v druhém plánu se však objevují otázky o lidském vztahu originálu s kopií. Konfrontace soužití klon-originál vs. dítě-matka (otec) otevírá problematiku ohledně vyspělosti člověka přijmout sebe sama jako svého náhradníka. Přijmout vlastní kopii do osobního teritoria dlouhodobě budovaných vztahů, případně čelit touze po soukromé identitě a jedinečnosti. Dospívající zástupní se tak nacházejí osamoceni v nehostinné krajině hledajíc svou minulost. Ustrašení, zmatení, někdy plni naděje a nakonec opět zklamáni.

Opravdu zajímavou konceptuální hříčkou je poetický soubor **Petry Malé** „A ona řekla, dyť se dívá“, ve kterém se vrací do dětství na jihomoravskou vesnici a pomocí matných vzpomínek a zachovalých fotografií nechává nahlížet do rodinné historie. Fotografka rekonstruuje své příběhy, které souvisí s rodinným soužitím po několik generací. Na fotografiích se prolíná dětství autorky s dětstvím její matky v místech, kde matka ve stínu její babičky vyrůstala do svých patnácti let. Na tomto místě vyrůstala také sama autorka až do smrti jejího dědečka, kdy se místo proměnilo v opuštěné stavení. Fragmenty z dob minulých instaluje do současnosti a v podstatě celá práce se odehrává na pomezí fikce a skutečnosti. Starý, již zapomenutý prostor znovu ožívá.

Autorka o své práci říká: *„Ve svých fotografiích se dotýkám něčeho fundamentálního a zároveň neuchopitelného: snění, v jehož pomyslném prostoru neexistuje pojem smrti. Snění, ve kterém můžeme oživit kohokoliv, kdo je již po smrti. Snění, v němž se zračí svoboda. Snění, které je naším imaginárním světem. Světem dětství, které konfrontací s reálným světem přechází do světa dospělosti.“*

Za soubor „A ona řekla, dyť se dívá“ obdržela ocenění v soutěžích Frame a Essl Award CEE 2009. Tento soubor poté prezentovala v rakouském Essl Museum v Klosterneuburgu.

Petra Malá pracuje s fotografií hodně variabilně. Nebojí se střídat černobílou fotografii s barevnou, mění formáty, propojuje témata jako jsou krajina, portrét, architektura, zátiší, insce-

Petra Malá – z cyklu *A ona řekla, dyť se dívá*, 2008

novaná fotografie, dokumentární fotografie, které dohromady tvoří jednotný fotografický celek. Jako v naší paměti upřednostňuje jednu vzpomínku nad druhou, tak i ve fotografickém souboru mění formát fotografií podle důležitosti zobrazeného.

Jiným způsobem se k rodině staví **Sylva Francová**. Ve své práci „Portréty žen“ vytváří nereálné civilní prostory, kde spojuje portréty svých blízkých z řad rodiny do jednoho jediného momentu. Přesto, že jednotlivé situace byly vyfotografovány v rozmezí několika týdnů, na jednom snímku se odehrává hned několik intimních chvil současně. Vzájemnou interakcí mezi duplikovanými postavami zvyšuje napětí a dále přesvědčuje o pravdivosti zobrazení. Takto jsme několikanásobně vtaženi do života autorčiny matky, sestry, babičky či kamarádky. Snažíme se rozklíčovat celkovou situaci na fotografii a tím i pochopit něco, co nelze v běžném životě spatřit. V podstatě tak přijímáme realitu v kubistickém duchu, která vypráví obyčejné všední příběhy v různých životních situacích.

Sylva Francová (citace): *„Fotografie zachycuje určitý moment, ve kterém se dá vyčíst předcházející minulost i odkazuje k něčemu zatím tajemnému, neznámému v čase budoucím. Já se ale snažím tuto časovou omezenost, ohraničenost nabourat a v několika svých projektech vkládám delší časový úsek do jedné fotografie a vytvářím nový děj, nový zhuštěný obraz. Divák, sledující určitý čas “obraz”, před sebou postupně odkrývá jeho skryté vrstvy. Ve fázi fotografování nic neinscenuji, naopak se snažím být co nejvíce neviditelná. Proto často své soubory fotím v prostředí mě známém, u rodičů, sestry, babičky, kde se důvěrně známe, a ostych mizí. Baví mě zachycovat to, co není prvoplánově nápadné, co vyplyne při delším pozorování, k čemu se právě dostanu časosběrným, dlouhodobým fotografováním.“*

Sylva Francová – z cyklu Portréty žen, 2003-2004

Sylva Francová se kontinuálně zajímá o zobrazení městského prostředí, hlavně svého nejbližšího okolí a lidí v něm. Často fotografuje to, čím je obklopena a co má pro ni hluboký význam. Pracuje na dlouhodobějších projektech. Většina jejich souborů je focena v posledních letech na digitální fotoaparát barevně, neboť další postprodukční úpravy probíhají dále v počítači. Její práce byla zaslouženě odměněna vítězstvím na 8. Portfolio Review na Měsíci fotografie v Bratislavě.

Daniela Dostálková se zabývá identitou v trochu širším kontextu a místo pohledu do útrob svých pocitů se věnuje proměnám jedinců v české společnosti po vpádu zahraničních firem. Ztrátu vlastní identity pod tíhou nároků zaměstnavatele znázorňuje v cyklu „The Town I like“. Pomocí inscenovaných záběrů zaměstnanců v moderní japonské firmě na výrobu klimatizací poukazuje na uniformitu „workteamu“. Zavedené standardy berou zaměstnancům jejich přirozené návyky a nutí je přijímat vzorce chování globálního světa. Jejich řízení se stává absurdně snadným až komickým. Všichni zaměstnanci včetně managementu jsou oblečeni do uniforem, kdy jediným rozeznávacím prvkem je proužek na čepici. Pracovní den začíná povinnou ranní rozvíčkou, o jejímž průběhu jsou podávány zprávy v podobě bodového ohodnocení. Celé téma nového života v nadnárodních společnostech drammatizuje skutečnost, že počet sebevražd zaměstnanců ve francouzském Telecomu se vyšplhal během tří let na neuvěřitelné číslo 37. Také průzkum, kterého se účastnilo 70 000 zaměstnanců (z celkového počtu 120 000) prokázal, že naprostá většina dotazovaných posoudila svoji pracovní situaci z lidského hlediska za nesnesitelnou.

Daniela Dostálková – z cyklu The Town i like, 2006

Také **Barbora Mrázková** s **Filipem Lábem** se v sérii „Východní blok“ věnují proměnám bývalých komunistických zemí, kdy souborem nenápadně aranžovaných fotografií mapují východní Evropu a její změny v kapitalismu. Autoři například fotografují polský těžký průmysl Katovic a na temných snímcích se snaží přiblížit nelehkou atmosféru průmyslového města trpícího nezaměstnaností.

Podobně jako Daniela Dostálková a Mrázková s Lábem se zaměřili na nový životní styl i **Salim Issa** se **Štěpánkou Stein**. Ve stylu na pomezí módy a dokumentu fotografovali vietnamskou komunitu žijící a podnikající v České republice. Stát se státě se mohou jevit „tábory“ vietnamských přistěhovalců, které se vyskytují snad v každém městě vyspělého světa. „Little Hanoi“ je jedno z takových míst v Praze. Odlišný život početné komunity je aranžován a stylizován do obrazově výtvarných celků, které se snaží ukázat jak skutečný život v tomto táboře, tak příjemný este-

Štěpánka Stein & Salim Issa – z cyklu *Little Hanoi*, 2008

Štěpánka Stein & Salim Issa – z cyklu *Newcastle*, 2006

Štěpánka Stein & Salim Issa – z cyklu *Little Hanoi*, 2008

tický zážitek. Situace a autentické prostory jsou prostrídány s bravurními portréty. V podobném duchu fotí také v Anglii portréty tamních firemních pracovníků v průmyslovém Newcastleu. S2 nicméně svůj potenciál naznačili již v roce 2001 při studiu na VŠUP (Pavel Štecha), kdy se poprvé lehce otřeli o identitu v sérii „Mimo limit“ portrétováním majitelů luxusních vozů.

Půlroční pobyt v Londýně inspiroval také **Natálii Benešovou**, která zaznamenala životní okamžiky lidí různých ras, národností, věku, sexuální orientace, sociálního postavení. V portrétním cyklu „People of London“ vlastně vidíme dokumentaci pro vlastní potřebu. Lidé vyobrazení na fotografiích se během pobytu stali přáteli autorky a soubor je tak vzpomínkou na určitou životní etapu člověka v cizím městě. Fotografie jsou doplněny texty s událostmi vztahujícími se k portrétovaným, které fotografovala v jejich přirozeném prostředí pokojů, bytů či luxusních obydlí.

Natálie Benešová – z cyklu People of London, 2009

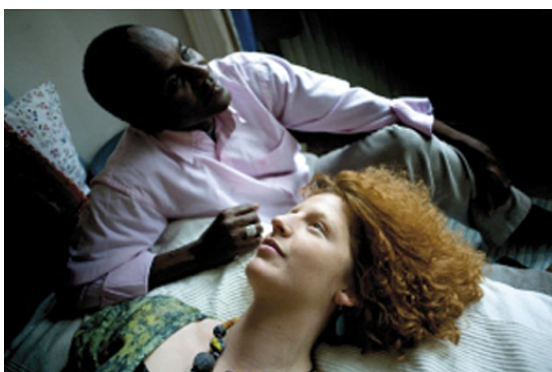
Gabriela Kontra, jejíž přístup by se dal nazvat feministickým, fotografovala rodinné portréty, které zaujaly veřejnost na festivalu Funkeho Kolín. „Rodinná mapa“ je soubor, ve kterém upozorňuje na současné české zákonodárství, konkrétně Zákon o rodině. Tento zákon podmiňuje vznik rodiny uzavřením manželství mezi mužem a ženou. V druhé fázi pak zplazením dětí v tomto svazku. V praxi se však této definici podřizuje jen určitá část populace. Tisíce lidí z rodiny stanovené zákonem vypadává, protože žijí v jiných svazcích rodinného typu, které zákon zatím nezohledňuje. Jsou to lidé, kteří si tento způsob soužití vědomě vybrali, nebo ti, kteří neměli jinou možnost. Tuto situaci, v civilizovaném světě nijak výjimečnou, výborně ilustruje například práce týmu amerických socioložek a sociologů, zmíněná v knize Ženy, muži a společnost (Claire M. Renzetti, Daniel J. Curran. Nakladatelství Karoli-

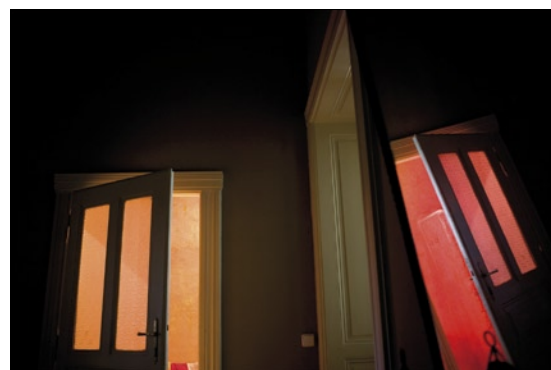
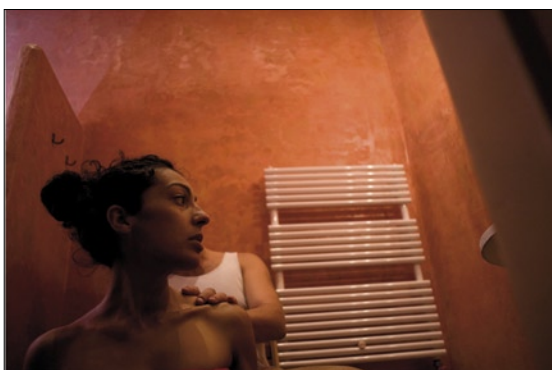
Gabriela Kontra – z cyklu Rodinná mapa, 2007

num, Praha 2003). Výzkum měl za úkol zmapovat typy rodin, které žijí na území přibližně tří čtverečních kilometrů jednoho z amerických měst. Detaily nejsou důležité, podstatný je výsledek: celkem 61 rodinných typů. Soubor „Rodinná mapa“ byl inspirován právě tímto výzkumem a prostřednictvím fotografie se snaží představit alespoň některé z pestré škály rodinných modelů, z nichž sami vycházíme nebo se s nimi můžeme setkat ve svém blízkém okolí. Presentované fotografie jsou mimo akademickou půdu zpravidla vystavovány společně se souborem snímků **Jany Štěpánové**, která nezávisle na autorce, popisovala rodinné typy v Německu a Spojených státech.

Barbora Kuklíková tvořící na pomezí dokumentu a inscenované fotografie se dotýká identity v sérii „City v cizím city“. Svým silně výtvarným rukopisem se snaží popsat soužití čtyř mladých emigrantů (Vietnec Le Bat Dunga, Slovenka Katarína Janigová, Syřanka Nataly Zein a Rus Alexandr Sevrjukov) s obyvateli Prahy. Svými inscenovanými kompozicemi vytváří fiktivní okamžiky intimních chvil a prolíná je do jejich autentických domovů. Problém koexistence se v dnešní době stává velmi aktuálním tématem politiků. V Evropské unii, kde se země dělí na silné s vyspělou ekonomikou a periferní chudé příbuzné, je snaha tyto postoje změnit.

Barbora Kuklíková – z cyklu TRANScontinent / Tereza (CZ) + Ama (Senegal)

Barbora Kuklíková – z cyklu TRANScontinent / Helene (Alžír/Francie) + Dušan (CZ) 2009

Také soubor z roku 2009 „TRANScontinent“ řeší problematiku identity, sílu kořenů našeho původu, rozsah globalizace, národní svébytnost, zvyklosti a hlavně tradice v tak intimní sféře jako je partnerství dvou lidí z rozdílných kultur. Soužití Čecha / Češky s mimoevropským partnerem, s někým z druhé strany zeměkoule, s někým jiné řeči, náboženství, rasy či mentality. Inspirací a základem projektů Kuklíkové jsou většinou reálné příběhy přátel a zajímavých lidí z okolí, které pak volně dotváří, hledá asociace a propojení reálného života s fikcí. V současné době fotografuje téměř jen barevně a digitálně. Využívá přirozené světlo doplněné různými lampičkami a svítilny v místě fotografování nebo kombinace s flashovými záblesky.

Další konceptualistkou, která se zabývá rodinnými fotografiemi je **Silvie Kolevová**. V souboru „Rehabilitace-rekonstrukce“ vybírá staré snímky rodinných oslav a doplňuje je o snímky nové, které přenáší na strukturu původních obrazových schémat. Vznikají tedy další fotografie, stejně archaicky vypadající rodinné obrázky, ve kterých figuruje sama autorka, čímž se vrací do období 70. – 80. let totalitního období.

Řecký filozof Herakleitos prohlásil: „*Nikdy nevstoupíš do téže řeky.*“ Autoportréty, které **Julie Štýbnarová** vytvářela v delším časovém odstupu vždy na stejných místech, sledují do jaké míry může čas měnit člověka vnitřně i z vnějšku, ale také prostředí, které je obklopuje. Současně se pokoušejí ukázat, že uvnitř nás zůstává něco nadčasového, neměnného, tak jako v krajině, domě důvěrně známém, kam se vracíme. Voda je v řece stále jiná, a přece řeka stále tatáž...

Julie Štýbnarová – z cyklu Autoportrét, 2005-2010

Velmi autentickou zповěď o proměně muže v ženu fotografovala **Petra Steinerová**. Prozaický název „Táta“ zvolila Steinerová záměrně. Na snímcích vidíme starší ženu-novou mámu, táta jakoby se vytratil ze života rodiny. Barvení vlasů, líčení, červená rtěnka, nové šaty... Změny v sobě nese také interiér starého bytu, ve kterém nacházíme nesourodé předměty. Celá

Petra Steinerová – z cyklu Táta, 2006

atmosféra je prosáknuta něčím, pro „normálního“ člověka neuchopitelným. Několikaleté zaznamenávání těchto skutečností vytváří z fotografií zvláštní rodinné album a vypovídá o vztahu autorky k osobě, která prodělává kompletní proměnu osobnosti jak vnitřní, tak fyzickou. Nezvyklý ekvivalent se stává celoživotním otazníkem rodinné dynastie. Snímky jsou z období těsně před operačním zákrokem, který byl vyústěním rodinné krize.

Petra Steinerová se vyhýbá sofistikovaným tématům a snaží se fotografovat věci, které přicházejí v podstatě samy. Tyto osobní záznamy jsou zvláštním abstraktnědokumentárním zápisníkem, v němž nalézáme výpovědi z blízkosti „autorčina světa“. V dalších souborech „dokumentuje“ single rodiče s dětmi na procházkách, opuštěné příměstské lokality, krajiny, letmé okamžiky nejbližšího okolí, intimní pelíšky. Jak neromantické.

OBRAZOVÉ DENÍKY

Zaznamenávat životní situace či kontinuálně celá období se stalo pro fotografky podvědomou nutností. Pokud v identitě ženy zkoumaly svou roli v rodině, zde se jim rodina prolíná do vzpomínek. Příběhy, které se stávají abstraktním obrazem, reprodukuje pomocí výstřižků z reality. Živoucí legenda fotografie Nan Goldin dokumentuje život plný drog, nevázaného sexu a prostituce, určuje směr tohoto žánru a stává se vzorem nejen pro ženskou část fotografek. Syrové až brutální pojetí je úpřimným svědectvím o nelehkém životě umělkyně. Ale i jiné zahraniční fotografky jako je např. Delphine Kreuter, Phoebe Maas nebo Anna Beata Bodziewicz si dělají zápisky ze svého soukromí případně svých cest do zahraničí. Jejich styl je již ale poněkud lehčí a do fotografií se vkrádá v současné době všudypřítomná poetika.

Kromě fotografky také architektka a pedagog na fakultě architektury VUT **Barbora Krejčová** vytvořila soubor fotografií, které jsou spíše vydedukovanými okamžiky než přímými vzpomínkami. Přesto je můžeme považovat za určitou formu záznamu. Tyto fotografie můžeme brát jako metafory popisující děj uvnitř hlavy autorky a jak už to tak u vzpomínání bývá, člověk má tendenci věci překrucovat, obohacovat, případně dále domýšlet. Krejčová v souboru „Vzpomínky na to, co se nestalo“ vytváří abstraktní obrazy, do kterých je včleněna směs pocitů a představ bez jakýchkoliv záruk pravdivosti. Tyto fragmenty jsou slučovány do barevně vyladěných triptychů bez logického řazení, chronologicky zpřeházené. Něco nám říká, že by to snad mohly být sny, ale ani to není pravda. Autorka si prostě jen tak hraje... Myšlenkově surrealistický zápisník subjektivních pocitů získává na autentičnosti hlavně kvůli autoportrétům, které Krejčová kombinuje s místy a předměty ve svém okolí.

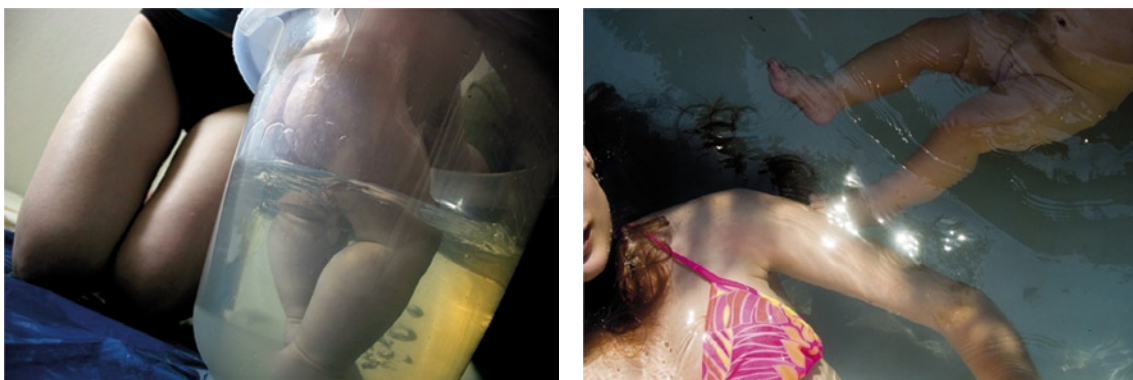
„Místa po paměti“ je další cyklus deseti fotografií, který je záznamem pomyslné krajiny myšlenkových úkonů (míst v paměti), jež mohou být prožívány kdykoli a kdekoli. Tyto pokojné momenty nesměřují k určitému cíli. V pojetí cyklického plynutí času jsou procesem každodenního zániku a následného znovuzrození. Soubor vznikl v průběhu dvou let a je doplněn textem, který je metaforickým záznamem „jednoho dne“.

*Barbora Krejčová – z cyklu **Vzpomínky na to, co se nestalo**, 2004*

Výtvarně zajímavou prací, za kterou získala ocenění v mezinárodní soutěži Mio Photo Award nebo druhé místo v soutěži Frame, je ilustrace „Opustit Bystroušku“. Jedná se o poetickou ilustraci na písničku brněnské kapely Květy.

Zápisky o svém životě si dělá také **Barbora Kuklíková**. V souboru „IN-TY-MY-TA“ přináší fotografický rozhovor s dcerou Terezií. Život mladých žen se mění v okamžiku porodu a je na každé z nich, jak se s touto změnou vypořádají. Barbora Kuklíková vypráví o svém prvním

*Barbora Kuklíková – z cyklu **IN-TY-MY-TA**, 2005-2006*

roku života novopečené matky. Na fotografiích se objevují společné intimní prožitky při koupání, kojení, případně radostná hra s dítětem.

Na výstavě Czech Press Photo (3. cena Každodenní život, 2006), jsme také mohli vidět fotografie ze souboru „Matky / dcery“, ve kterém se osobně vyznává z jednoho z nejsilnějších vztahů, jaký za svůj život navážeme. Závěrem souboru je malá „identifikační sonda“ do vnějších podob žen a dívek, které se zúčastnily projektu. Také Kuklíková si odnáší ocenění za vítězství v soutěži Mio Photo Award 2006 (Japonsko) a 1. místo v soutěži Frame 2006. V roce 2008 byla nominována na objev roku Czech Grand Design.

Silvie Milková v souboru „Memory“ kombinuje promítání momentek na plátno s momentální situací, ve které se v danou chvíli nachází. Spojením autoportrétu s útržky dob minulých vzniká neotřelý mix retrospektivních vzpomínek se současností. Přesto, že snímky nepůsobí narativně, vnímáme určité nálady kombinace obrazů, za kterými si můžeme vybatit příběhy své vlastní. Účast autorky na scéně, která svými gesty a mimikou obličej zasahuje do dění, nenechá diváka na pochybách, že jde o prožitky, s nimiž je osobně spjata.

Silvie Milková – z cyklu Memory, 2004

Věra Stuchelová pomocí černobílých minimalistických obrázků sestavila realitu, v které se pohybuje. Prolíná se do situací každodennosti a zkoumá zákonitosti mezi vnitřním a vnějším

Věra Stuchelová – z cyklu Soukromý prostor, 2003

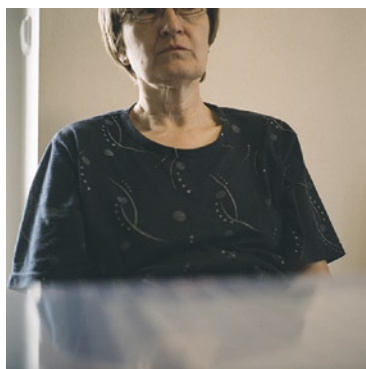
prostorem našeho bytí. Objekty na snímcích se proměňují v symboly odkazující na chvíle již dávno minulé nebo naopak čerstvě uplynulé. Název „Soukromý prostor“ tak v náznacích vypovídá o intimních pocitech autorky, jejich zvycích a prožitcích.

Také **Markéta Bendová** ve svých lyrických autoportrétech s názvem „Není Doma“ zobrazuje intimní chvíle bez „někoho“, kdo je s jejím domovem nějakým způsobem provázán. Opět jde o výseky reality a záběry neidentifikovatelných zákoutí svého bytu. Z fotografií vyzařuje klid a pohoda, jakoby ten někdo byl tím nechtěným subjektem v osobním prostoru. A nebo ten „někdo“ tam kdysi byl a teď tam chybí? Odpověď na tuto otázku zná jen ona sama.

Markéta Bendová – z cyklu Není doma, 2004

Architektka a fotografka **Zuzana Zbořilová** se rozhodla uchovávat zápis osobních pocitů ve vztahu k nejbližší osobě. Ve stále otevřeném souboru „Máma“ zprostředkovává divákům jejich společné chvíle při práci nebo ve chvílích pohody. Z fotografií lze vyčíst nálady, ve kterých se obě aktérky nachází, preferované prostředí a celkovou atmosféru vzájemného porozumění.

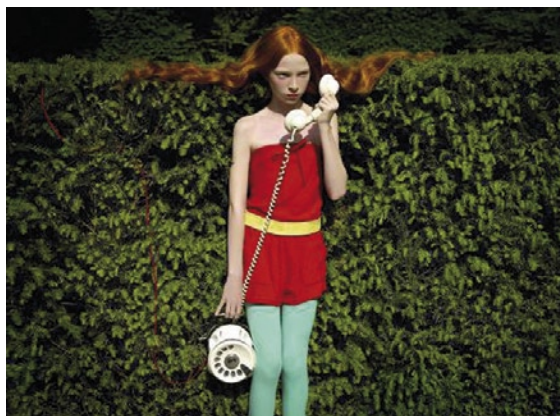
Zuzana Zbořilová – z cyklu Máma, 2009

René & Radka – Under Water, 2009

MÓDA?

Do kategorie ženských témat se dá zařadit také jistý posun v módní fotografii. Jedná se o myšlenkový přesah importující fotografie do oblasti umění. V komerčním slova smyslu nelze brát módní fotografii jako ryze ženskou nebo mužskou záležitost, v tomto uměleckém pojetí módní fotografie jsou to ale většinou ženy, které přinášejí do tohoto žánru jistou poetiku, jemnost, romantiku... V zahraničí tento styl reprezentují například fotografky Bettina Rheims, Julia Fullerton-Butten, Jill Greenberg, Zena Holloway, Beth Yarnelle Edwards, Elene Usdin...

René a Radka, 2008

Zde musím začít dvojicí **René & Radka**. I když je tato dvojice mezinárodním spojením a žije ve Francii (konkrétně v Paříži) nelze tento pár vynechat.

Radka patří bezesporu k nejúspěšnějším módním fotografkám mladší generace. Její úspěchy na mezinárodním poli jsou opravdu nevídané. Radka se svým, o rok mladším rodákem z Berlína, Renéem spolupracují již desátým rokem a mimo typickou komerční práci pro klienty Kenzo, Adidas, Miss Sixty, Energie, Aston Martin atd. se zabývají volnou tvorbou a to především fotografií dětí. Poprvé na sebe upozornili sérií z let 2005-2008 „Come play with us! ...for ever, and ever, and ever...“. V ní představují děti na dětských hřištích v zneklidňující atmosféře Kubrickova hororu. Vše se odehrává v podivné náladě strnulých stylizací, jakoby děti tušily příběhy, které se odehrávají někde v paralelním světě zlověstných výjevů čarodejnic, upírů a démonů.

Fotografie z jejich nejnovější kolekce „Under Water“ vznikly všechny pod vodou. Atmosféru jako z jiné reality umocňuje nejistota malých děvčátek, z nichž některá neumí plavat. Jejich těla se mrtvolně vznášejí a výjevy vyvolávají jemný mrazivý pocit.

O dvojici René a Radka se dá říci, že se etablovala na světové scéně a s „topícími“ se dětmi zažívají v současné době veliký úspěch. Jejich fotografie otiskly časopisy jako je Vogue, Nippon, French, Citizen K, Wound, Milk, New York magazine, Eyemazing..., V loňském roce byli vidět na samostatné výstavě v italské Florencii (Museum Alinari), pařížské galerii „Galerie Philippe Chaume“ nebo na společné výstavě v USA „New York Photo Festival“.

Dita Pepe & Petr Hrubeš se zabývají módní fotografií souběžně se svou uměleckou tvorbou a v jejich dílech, ať už uměleckých nebo módních, je vidět vzájemné prostoupení. Tvor-

Dita Pepe & Petr Hrubeš, Bodysofa Cillection, 2006

Dita Pepe & Petr Hrubeš, magazín Blok, 2003

ba této dvojice působí přesto velmi přirozeně až civilně. Do šatů od Versaceho obléknou cikánské děti, které fotí v prostředí starých ostravských ulic, případně použijí charismatickou plnoštíhlou dámu jako šlechtičnu ve starověkém kočáru s koňským spřežením. Na fotografiích této manželské dvojice pózuje například Klára Issová, Simona Krainová nebo Iva Frühlingová. Tyto kolekce jsme mohli vidat v Bloku, dnes již kultovním časopise o designu, módě a novém životním stylu. To byla minulost. V poslední době jsme mohli narazit na jejich portréty skupiny Kryštof, Dary Rollins nebo na zajímavou fotografickou kolekci pro firmu Pietro Filipi. Úplně posledním počinem je ale unikátní kalendář „Celé Česko čte dětem 2010“. Dvanáct známých tváří ze světa kultury, sportu a vědy, se společně se svými dětmi převtělilo do pohádkových postav. Projekt podporuje čtení u nejmenších dětí, což je při dnešní masáži televizními obrazovkami či displeji elektronických zařízení chvályhodný počín.

Hodně podobný příběh prožívají portrétisté **Štěpánka Stein & Salim Issa**. Již při svém studiu na Uměleckoprůmyslové škole se stali nejvýraznějšími fotografy tehdejší generace a časopis Blok byl jejich pravidelným portfoliem, kde můžeme fotografie dvojice S2 vidat dodnes. Jak portrétní, tak módní tvorba tohoto páru vnesla do českého fotografického světa oživení. Styl „flešlého“ popředí s tmavým pozadím, který jsme mohli tehdy vidat jen v zahra-

Štěpánka Stein & Salim Issa, magazín Blok, 2004-2006

ničních časopisech, přivedli takřka k dokonalosti. Možná by se dalo říci, že tato dvojka nemá s fotografií módy co dočinění, nicméně určité průniky, charakteristické zaznamenáváním nových životních stylů, tak trochu tuto „škatulku“ naplňují. Série s majiteli luxusních vozů „Mimo limit“, zobrazení mládeže v Newcastlu, portréty pro Národní divadlo nebo stylovědokumentární „Little Hanoi“ patří k tomu nejzajímavějšímu na naší fotografické scéně.

Barbora Prášilová – Projekt Krehky, 2008; Fashion story pro časopis Lime, 2009

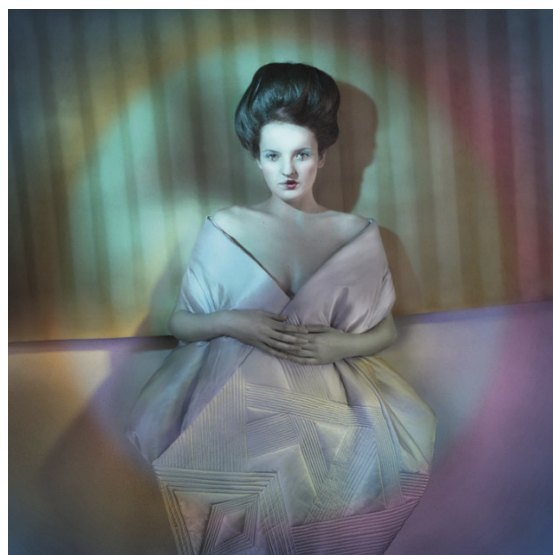
V současnosti snad nejzajímavější fotografkou žijící v České republice, která se věnuje výhradně módní fotografii, je **Barbora Prášilová**. Svými fotografiemi zaujala asi před třemi lety a od té doby její kariéra strmě roste. V současné době po úspěchu v prestižních mezinárodních soutěžích Hasselblad Masters Award a Quiksilver pracuje v Londýně a v Praze. Ve své tvorbě klade důraz na výtvarné řešení, které je svou pohádkovou formou určitým způsobem dětsky roztomilé. Její fotografie jsou cíleně naivní obrázky s obrovskou dávkou poetiky. Zobrazuje většinou dospívající děti nebo modely ve studentském věku, které v kombinaci s rekvizitami tvoří symbolikou

Barbora Prášilová, magazín Blok, 2006-2010

protknuté výjevy. Autorka ke své práci dodává: „*V žádné jiné umělecké oblasti jsem zatím nenašla tolik emotivních až patetických a zároveň vtipných motivů jako ve světě ilustrace.*“ Prášilová získala mnoho ocenění v tuzemských soutěžích jako je Czech Grand Design (2009 – 1. místo, 2008 – 2. místo), Fashion Photo Award – Prague Fashion Week (2007 – 2. místo) nebo Frame (2005 – 1. místo). Nejúspěšnější ale byla v loňském roce, kdy se účastnila významných společných výstav ve Francii, USA, Anglii, Hong kongu nebo Dánsku.

Také fotografie **Terezy Vlčkové** často směřují do světa módy. Do svých uměleckých souborů pašuje estetizování romantického charakteru, když spojuje obraz šatečkami či kabátky ve stylu retro. V současné době můžeme v její práci vyzorovat dvě polohy. Jedna ryze digitální s počítačovou manipulací obrazu a druhá přirozená analogická, fotografovaná na střední formát. Kromě úspěchů na mezinárodní scéně v umělecké oblasti je stejně jako dvojice Salim Issa se Štěpánkou Stein a spolužačka Barbora Prášilová pravidelnou účastnicí soutěže Czech Grand Design (2008 – 2. místo a nominace v kategorii Fotograf roku a objev roku, 2009 – nominace Fotograf roku) a občasnou přispívatelkou do časopisu Blok.

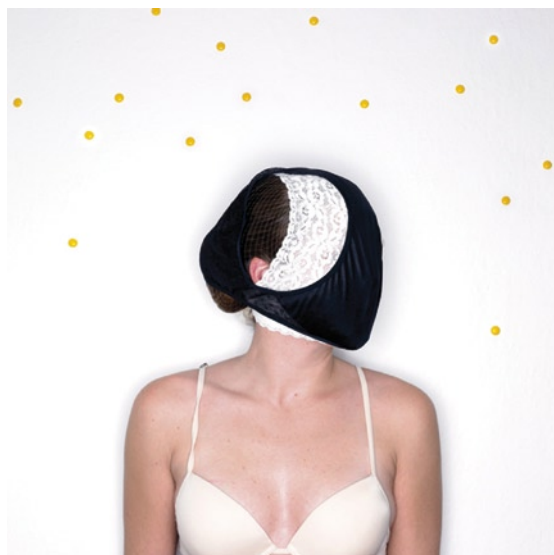
Tereza Vlčková, 2010

NEZAŘADITELNÉ

Tato kapitola je posledním souhrnem fotografek, které svým stylem nezapadají přímo do kapitol předchozích. Jejich práce se nedá brát jako citlivá či romantická a už vůbec ne jako „typicky ženská“. Estetika jejich souborů nehraje tak důležitou roli jako myšlenka, která je často tím zásadním, o co autorkám jde. Přesto se dá o jejich souborech říci, že jde o vysoké obrazové kvality, na které je nutno nahlížet trochu jinak, než klasickou fotografickou optikou.

Nezařaditelnou a velmi zajímavou fotografkou je **Kamila Musilová**. Strohé barevné vyznění a kompozice jsou formou pro statické obrazy, na kterých se objevují nezvyklé výjevy. V sé-

rii „Plyš myslí, že je víc“ (2007) nabízí syrové maso zvířecím modelům, se kterými také pracuje v úspěšném souboru. Plyšová zvířátka instaluje do sterilních prostor depozitáře Národního muzea v Praze, který je kontrastem k původnímu domovu – přírodě. Díky odcizujícímu se prostředí, prázdným prostorám a jakési vizuální nejistotě, k jakému účelu tato místa slouží, vznikl soubor fotografií téměř banálně jednoduchých. Na snímcích je zachycen absurdní kontrast živých – neživých tvorů a chladných odcizujících se koutů, koridorů a prázdných ploch. *„Nedokáži asi přesně vysvětlit ten pocit, ale zvířata sama o sobě mě vždycky fascinovala. Ta vycpaná však v sobě nosí i jakýsi bizarní prvek, který jsme jim vetknuli my lidé. Fascinace těmito „objekty“ je pro mě pouhým spontánním pocitem, který nemá žádný logický či promyšlený kontext.“* (Kamila Musilová).

Kamila Musilová – z cyklu *Untitled*, 2009

Kamila Musilová – z cyklu *Plyš myslí, že je víc*, 2007

Alena Kotzmannová – z cyklu Brýle, 2008

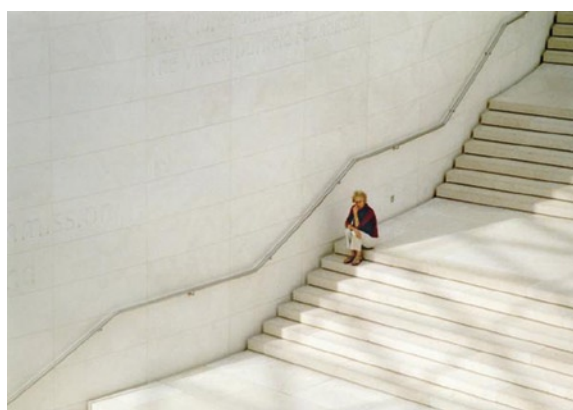
U nás velmi významnou fotografkou, je konceptuálně smýšlející **Alena Kotzmannová**. Její způsob zobrazování zlověstných zákoutí či exteriérů je postaven na běžných banalitách, které se stávají napovídajícími metaforami. V sérii „Apartment“ v divákově představivosti modeluje neexistující byt z veřejných zákoutí. Děsivou představu takto vykonstruovaného

Alena Kotzmannová – z cyklu Cyclone, 2004-2005

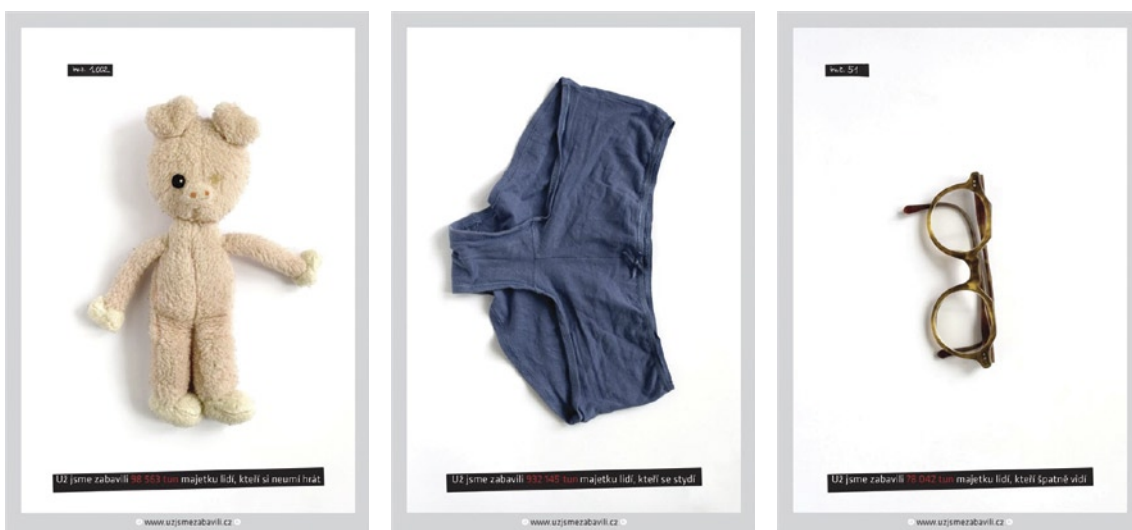
odosobněného bytu ještě umocňují záběry temných exteriérů, myšleny jako výhledy z oken. V jiné sérii pro změnu mění kostelní závěsy v netopýry, v další se stává koule podkladem k filosofickému bádání. Výrazové prostředky autorky nejsou sice pestrou mozaikou fotografické či softwarové techniky, ale její statické černobílé ztvárnění nahrazuje rafinovaností, kterou dokáže vtáhnout diváka do děje. Alena Kotzmannová patří k nejčastěji vystavovaným autorkám v České republice. Dvakrát byla finalistkou ceny Jindřicha Chalupického (2005,2009), účastní se těch nejdůležitějších českých výstav a občas také nakoukne do zahraničí. Loni vystavovala v USA na skupinové výstavě „Behind the Velvet Curtain“ (Katzen Arts Center, American University Museum, Washington D.C.), byla zastoupena na důležité výstavě v německém Bonnu „Česká fotografie 20. století“ nebo na festivalu v Krakově. Ale i v předešlých letech jsme mohli její fotografie vidat na společných výstavách v různých koutech západní Evropy.

Markéta Kinterová je ryzí konceptualistkou, pracující s nepodbízivou estetikou. Ve svých souborech kombinuje fotografie, videa nebo objekty a například do projektu „Samizdat“ zahrnula sedm čísel časopisu, které sama vytvořila a roznášela na veřejná místa v nákladu 40 kusů. Kinterová vyvolává otázky ohledně sociální problematiky velmi autentickým způsobem. Uvnitř časopisů nalezneme téma kriminality, osamění, rozhovor s členem ochranky metra...

Markéta Kinterová – Samizdat, 2007

Originální projekt „Už jsme zabavili“ **Daniely Kroupové** je hypotetickou představou o komercializaci osobních předmětů spojených s lidskou krutostí a jejich pohybu v čase. Osobní věci autorky se staly zástupným symbolem pro zabavování židovského majetku za druhé světové války. Kroupová tyto obyčejné předměty, jako např. brýle, hudební přehrávač, osobní prádlo atp. konfrontovala se skutečným zabaveným majetkem na internetové doméně uzjsmezabavili.cz. Smyšlená reklama s iluzí zabavování židovského majetku tak vzbuzuje myšlenky o důležitosti a významu všedních věcí zakotvených v různých životních etapách.

Daniela Kroupová – z cyklu Už jsme zabavili, 2006

Vendula Knopová v souboru „Tři“ vypráví o dětství svých tří mladších sester, z nichž dvě má rodina teprve rok v pěstounské péči. Autorka se prostřednictvím fotografií přibližuje dětským zážitkům a znovu prožívá nostalgické okamžiky, které napomáhají ke vzájemnému sblížení se s nově přichozími dětmi do rodiny. Na snímcích objevujeme nevinnou hravost sester, které nacházejí běžné věci jako zubní kartáček, rýži nebo vánoční stromeček. Soužití dvou sester se dvěma adoptovanými dětmi je pro Knopovou určitou kontinuální výpovědí, neboť soubor je neustále rozepsaným zápisníkem. Na začátku tohoto souboru byl vlastní pocit odcizení, který se proměnil v porozumění a pokoru přijmout novou roli v rodině, změněné příchodem adoptovaných dětí.

Vendula Knopová – z cyklu Tři, 2007

Soňa Goldová se ve své práci věnuje převážně krajině. Ta se objevuje v jejich dílech buď jako metafora nebo součást konceptuálního celku, kdy reflektuje zejména problémy soudobé společnosti. Malířská minulost Goldové určuje barevný styl fotografie a určité znaky kresebného charakteru lze vypočítat i v jejich souborech. „Landscapes“ jsou krajinami jen v přeneseném slova smyslu. Snímky spíše vypovídají o stavu onošených věcí než o nejvyšší hoře světa Mount Everest. Zakódované významy a bipolarity jsou soukromou hrou ve fantazii turisty-pozorovatele.

Soňa Goldová – z cyklu Landscapes, 2002

Soňa Goldová – z cyklu naturEVOLUTION, 2009

Martina Novozámská v cyklu „Určeno k likvidaci?“ dokumentuje staré domy a zákoutí, které jsou charakteristické pro dobu nedávné totality. Velkoformátovým přístrojem se snaží o maximální technickou výpověď důležitou pro uchování v čase, který neustále běží a mění prostředí kolem nás. V přímých úhlech dokumentuje pouliční patinu oprýskaných špinavých výloh obchodů nebo zastaralých fabrik pro manuální výrobu.

Andrea Thiel Lhotáková je jednou z mála českých fotografek, která fotografuje architekturu. V poslední sérii „Monumenty“ se zaměřila na nejvýraznější architektonické stavby 20. století v České republice. Absence měřítka, kompozice zjednodušená na základní tvary a pocit rozpuštěnosti vztahu budovy k reálnému prostředí vyzdvihuje původní architektonickou vizi budoucí stavby. Lhotáková balancuje na hranici vnímání reality, kterou prolíná do abstraktního zobrazení. Vypuštěním detailů z obrazu a pozvolné rozos-

Andrea Thiel Lhotáková – z cyklu Monumenty, 2006

tření simulující nakloněnou rovinu velkoformátové kamery, dodává stavbám záhadnou monumentalitu.

Marie Dvořáková se v souboru „Rodinné portréty“ inspirovala fotografiemi z vlastního rodinného alba. Nevinné fotografie s pragmaticky uspořádanými celky rodinných příslušníků jsou však narušeny „šmíráky“. Tyto podezřelé postavy, skryté v odrazech skla, se stávají narušiteli typického fotografického rituálu. Nabourání obsahu i výrazu působí zábavně a je to něco, co diváka mate, i když ho to napadne třeba až na druhé nebo třetí fotografii.

V sérii „Dvojčata“ se Dvořáková pokusila o zachycení obou tváří v jednom obraze pomocí lentikulární technologie. Náhledem ze dvou různých úhlů se dají pozorovat jemné rozdíly

Marie Dvořáková – z cyklu Dvojčata, 2006

Marie Dvořáková – z cyklu *Rodinné portréty*, 2007

v osobnosti obou dvojčat. Sama autorka k tomu říká: „Často působí jako jedna osoba. Snažila jsem se ukázat jejich problém a přitom dát každému jeho vlastní prostor. Zůstala stále neoddělitelnými dvojčaty, ale přitom každé zvlášť.“

„Transcendence“ je společnou prací **Juliany Křížové a Jakuba Vlčka**, ve které se zabývají přesahy smyslových i rozumových možností při svém zkoumání lidského bytí. Na fotografiích nalézáme předěly dvou různých světů, jako metaforu pro možnost dohlédnout jinak, dále. Ať už je to současné srovnání událostí nad nebo pod vodou, či zasněženého interieru se sněhem za okny, jedná se o důmyslné nahlížení na události z více stran.

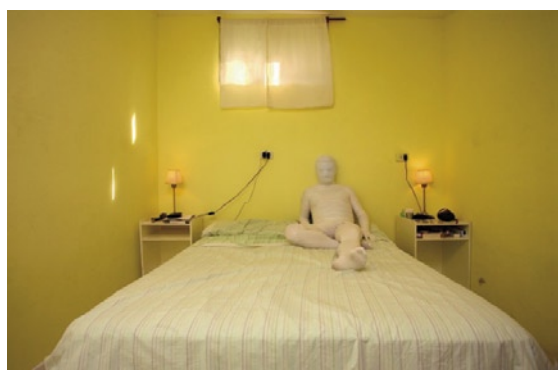
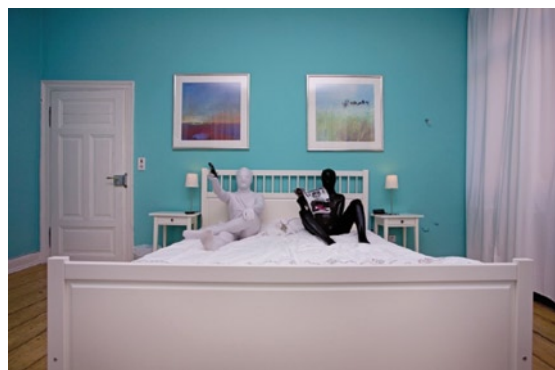
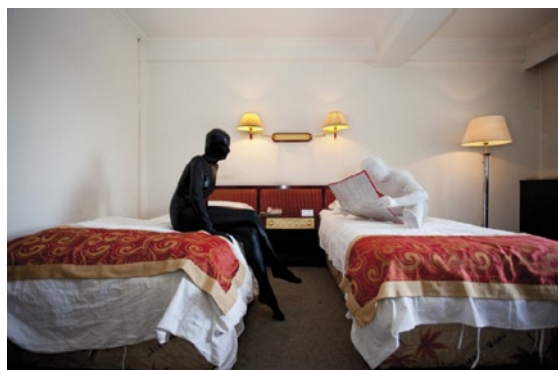
Juliana Křížová & Jakub Vlček – z cyklu *Transcendence*, 2008-2009

Michaela Čejková – z cyklu Magritti, 2010

Michaela Čejková svým hravým stylem znázornila podivný „surrealistický“ životní styl rodiny Magrittů, který se odehrává za ještě podivnějších událostí. Tato vtípná hříčka přinesla Čejkové cenu UniCredit Bank Young pro umělce do 35 let na fotografickém veletrhu Prague Photo.

Dalším souborem, který paroduje partnerské soužití je cyklus „Rooms“ od **Markéty Dlouhé-Márové**. Velká část generace dnešních třicátníků preferuje způsob života označovaný jako single life. Absenci partnera autorka znázorňuje ironickým pohledem na život v hotelových pokojích, který ještě odosobňuje černými a bílými figurkami v typických domácích chvílích.

Markéta Dlouhá Márová – z cyklu Rooms, 2008-2009

ZÁVĚR

Nepřehlédnutelný fenomén úspěchu mladých žen v současné české fotografii podnítl můj zájem zmapovat jejich tvorbu. Jak je možné, že se v tak malé zemi rodí tolik ženských talentů. Po pár pokusech o pochopení této skutečnosti jsem si nakonec uvědomil, že není tak moc důležité zkoumat, proč tomu tak je. „Mladé české fotografky“ jsou prostě zajímavým momentálním úkazem a proto jsem se pokusil o stručné zaznamenání jejich působení do časové osy české fotografie.

Představením tvorby současných fotografek, které dosáhly určitých výsledků a které z mého pohledu vytvořily soubory fotografií, oslovující jak odbornou, tak širší veřejnost, jsem se snažil vystopovat obecnější principy ženského přístupu k fotografii.

I když se ve stěžejní části textu o mladých fotografkách snažím popsat a rozčlenit jejich dílo, zajímaly mě odlišnosti od mužské tvorby, či pocity fotografek při vzniku jejich děl. Vybraným autorkám jsem tedy položil jednoduchou otázku, jak ony vnímají rozdíl mezi ženskou a mužskou fotografií. Téměř všechny shodně odpověděly, že žádné rozdíly nevnímají. Za všechny vybírám odpověď Sylvie Francové: *„Když se dívám na fotografii, tak nerozlišuji a ani většinou nevnímám, jestli je autorem žena či muž. Fotografie rozlišuji na ty, které mě zajímají, inspirují nebo jsou nějak obohacující, a na ty ostatní. Když by se řeklo, že u ženských autorek je častější práce s vlastním tělem nebo tělesností, tak hned najdeme mnoho autorů-mužů, kteří také pracují se svou osobou. Vnímám, že v současné době je mnoho zajímavých fotografek-výtvarnic používajících fotografii a dovedla bych jich asi vyjmenovat mnohem víc než mužských autorů, ale autorství muže či ženy není zde podstatné ani většinou jakkoli čitelné.“*

V podstatě se s touto odpovědí ztotožňuji také, ale přece jen se nemohu zbavit dojmu, že určité rozdíly tam jsou. Stejně odpovídala i Barbora Bálková, která ale navíc dodává: *„Umění z produkce ženských autorek je možná více o psychologii, intimním osobním prožitku a hravém experimentu, muži mají zřejmě tendence spíše věci objektivizovat a zobecňovat.“*

Stejně tak i Barbora Kuklíková upozorňuje na zřejmou intimitu v jejich přístupu: *„Ženy jsou citovější, osobnější, mívají spíš více uzavřených souborů, ale ne až tak rozsáhlých. Často hledají inspiraci ve svém životě – mateřství, partnerství... Alepoň na mě to tak působí.“*

Samozřejmě, že takhle by to bylo z mé strany velmi jednoduché shrnutí, s kterým si nelze vystačit. To zásadní rozlišení je ale asi na každém z nás. Pokud tedy opustíme oblast subjektivních pocitů, ty zásadní rozdíly vidím právě ve výběru témat a jejich nazírání na ně. Například téma identity je samozřejmě tématem i mužským, ale způsob, jak ho dokáže uchopit žena, je čistě privátní. Také již zmíněné osobní ztvárnění fotografických zápisníků nebo vrozená přitažlivost k rodině či dětem, hovoří o určitých odlišnostech. Z témat, které si naše fotografky vybírají, by se dalo usoudit, že například politika je pro ně absolutně nezajímavá. Také architektura nebo krajina nepatří k těm nejčastějším, ale to samozřejmě nelze zobecňovat v globálním kontextu fotografie. Například ve Finsku bych asi s tímto tvrzením neuspěl, neboť vztah severských národů k přírodě je velmi pozitivní a odráží se často v dílech nejen mužských autorů.

Souhrnem nejzajímavějších děl mladých fotografek jsem chtěl upozornit na momentální kvalitu, která snese srovnání v celosvětovém měřítku. A nejsou to jen ženy. Tato generace má i své mužské kolegy, kteří přicházejí s podobnými úspěchy. Věřím tomu, že každá země občas přijde s vlnou osobností, které jsou schopny svou tvorbou přesáhnout hranice a upozornit nejen na sebe, ale také na svou zemi jako na kultivovaný národ se vztahem k umění. Tato snaha však musí být podpořena také z druhé strany a to se státu zatím moc nedaří. Úspěch fotografie je momentálně v rukou několika schopných a obětavých jedinců, kteří se rozhodli tuto skutečnost změnit. Usilovná snaha Vladimíra Birguse, kdy zastává funkci kurátora i manažera českých výstav v zahraničí, je obdivuhodná. Ale jsou tady i další například Karel Kerlický se svým vydavatelstvím Kant nebo Pavel Baňka s jediným časopisem o umělecké fotografii (Fotograf). A samozřejmě lidé, kteří nám přivážejí fotografie ze zahraničí až pod nos, což je především Petr Nedoma (Galerie Rudolfinum), Jana Bömerová (LGP) nebo Zuzana Meisnerová (Galerie Langhans). Také bych neměl zapomenout na snahu manželů Ivy Nesvadbové a Milana Jaroše rozvíjet prodej fotografií na nedávno vzniklém veletrhu Prague Photo. Dále bych mohl jmenovat velké množství osobností, které se podílí na výchově talentů ve školách a současně pozitivně působí na naší scéně. Těmto všem patří velké díky za to, že vytváří podmínky, v nichž se rodí nové a nové talenty, které se stávají širokou základnou pro dynamický rozvoj mladých talentovaných žen – nepřehlédnutelných umělkyně.

Pomyslná věková hranice 35 let byla zvolena s určitým kompromisem. Přesto, že některé autorky již tuto hranici těsně překročily, svým fotografickým stylem a dobou, kdy byly fotografie vytvořeny, zapadají do konceptu této práce a byla by chybou je opomenout. To samé se týká fotografických párů s polovičním mužským zastoupením. Většinou je to totiž žena, která mívá poslední slovo :-)

INFORMACE O AUTORKÁCH

- STUDIUM
- SEZNAM VÝSTAV
- OCENĚNÍ
- ZASTOUPENÍ VE SBÍRKÁCH

DITA PEPE

Narozena: 1973 / Ostrava

www.ditapepe.cz/

Studium

Carl von Ossietzky University in Oldenburg, Německo

1996 – 2003 Slezská univerzita v Opavě – Institut tvůrčí fotografie

Výstavy samostatné:

2009

- „Autoportréty“ společně s Petrem Hruběšem, Městská knihovna Ostrava – Vítkovice
- Transphotographiques, Lille, Francie

2008

- GD4Art Bologna, v rámci projektu „Photography Meets Industry“, Itálie

2007

- Funkeho Kolín, Městské divadlo, Kolín
- „Autopotracts de Dita Pepe“, České centrum Paříž, Francie
- Musee de Bibracte, Saint Leger s/B, Francie
- „Czech Start!“ s J. Křenkem, České centrum, Berlín, Německo

2005

- Měsíc fotografie v Bratislavě, Dům umění, Slovensko
- Galerie České spořitelny, Kladno
- Módní fotografie (s Petrem Hruběšem), Galerie Opera, Ostrava

2004

- „Encontros da Imagem“, Braga, Portugalsko
- Fotobienále, České centrum, Moskva, Rusko

Výstavy společné (výběr):

2010

- „České fotografky“, Kleisthaus, Berlín, Německo (s Terezou Vlčkovou a Mílou Preslovou)

2009

- „Česká fotografie 20. století“, Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, Bonn, Německo
- „Self Portraits“, festival Transphotographiques, Lille, Francie a Lodž, Polsko
- „Self Portraits“, Reportage – immagini, parole, storie „Atri festival“ Atri, Itálie
- „Ostrava!?“ , v rámci projektu Ostrava 2015

2008

- „Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08“, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie

- „Autoportrét v českém umění 20. a 21. století“, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou

- Rencontres d'Arles , Evropská noc (projekce), Arles, Francie

2007

- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko
- „Glocal Girls“, Prague Biennale 3, hala Karlín, Praha
- „Vizuální hry“, Galeria Szara, Cieszyn, Polsko

2006

- ZAK Gallery, Berlin, Německo
- Galerie Nuova, Bukurešť, Rumunsko
- „Absolventi Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě“, Dům umění, Opava

2005

- „Coolhunters“, Stadtische Galerie Karlsruhe, Německo
- „Česká fotografie 20. století“, Městská knihovna, GHMP, Praha

2004

- „Wirklich Wahr“, Ruhrlandmuseum Essen, Německo

Ocenění:

- 2007 – cena diváků „Prague Biennale 3“
- 2005 – Funkeho cena, Praha
- GD4ART stipendium

KATEŘINA DRŽKOVÁ

Narozena:

www.katerinadrzkova.cz

Studia:

2009 AVU Praha, doktorské studium

2003–2009 FAMU, katedra fotografie, Praha, ateliér Štěpána Grygara, bakalářské studium a magisterské studium

1996–2001 FSV UK, Praha, bakalářské a magisterské studium

Samostatné výstavy:

2009

- „Viewpoints“, galerie 5. patro, Praha
- „Albena“, galerie Pavilon, Praha
- „Inside, out“ /Show(in)Rooms, Filature, Mulhouse, Francie (s Barborou Kleinhamplovou)

2008

- „Identite(s)“, Tropical Beach, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie
- „Viewpoints“, Galerie José Martinez, Lyon, Francie
- „Po proudu“, galerie 35M², Praha (s Pavlem Stercem)
- „Refugees“, Andreiana Mihail Gallery, Bukurešť, Rumunsko

2007

- „Viewpoints“, galerie 5. patro, Praha

2006

- „Uprchlíci“, Školská 28, Praha

Skupinové výstavy (výběr)

2010

- „New Life, New Document“, 6. varšavský festival umělecké fotografie, Galerie Klimy Bocheńske, Varšava, Polsko
- „Via Lucis“, Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec

2009

- „Czech it“ Sirani Gallery, Pittsburgh, USA
- „Via Lucis 1989-2009“, Český dům (Stálé zastoupení České republiky při EU), Brusel, Belgie
- „New Life, New Document“, 19. Měsíc fotografie, Stredoeurópsky dom fotografie, Bratislava, Slovensko
- „Backlight“, Lódž Art Center, Lodž, Polsko
- „Update.cz“, Krakov, Polsko
- „New Life, New Document“, Prague Biennale 4/Prague Biennale Photo 1“, hala Karlín, Praha

- „GwinZegal“, La Ville de Guingamp, Francie
- „Skúter II – bienále mladého umenia“, Trnava, Slovensko
- „Identities of Young Czech Women Photographers“, Hungarian House of Photography
Mai Manó, Budapešť

2008

- „Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08“, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie
- „Landscape“, Galerie KUB, Leipzig, Německo
- „Game“, GAMU, Praha
- „European Night“, Les Rencontres Arles, Arles, Francie
- „Backlight 08“, Wolkersdorf, Rakousko
- „Backlight 08“, Tampere, Finsko
- Academy meets Photokina, Kolín, Německo
- „Cargo“, Sofie, Bulharsko
- „Shining“, Divus Unit, Londýn, Velká Británie

2007

- „Shot and Go“, San Servolo, Benátky, Itálie
- „Glocal Girls“, Prague biennale 3, hala Karlín, Praha
- „Gallery for Wintertime“, ŽAK Gallery, Berlín, Německo
- „Pospolu – Miteinander - All Together“, Weiden, Německo
- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko
- „Gry wizualne“, galeria Szara, Cieszyn, Polsko

2006

- „Fotografie FAMU“, České centrum, Vídeň, Rakousko
- „ReGeneration: 50 Photographers of Tomorrow“ Pingyao Festival, Čína
- „Frame006“, Moravská galerie, Brno
- „ReGeneration: 50 Photographers of Tomorrow“, Aperture Gallery, New York, USA
- „Ateliér Štěpána Grygara“, Fotogalerie, Liberec
- „Zážitek nebo obrázek“, Malá výstavní síň – Ústav makromolekulární chemie AV ČR, Praha
- „Odradky“, 4 + 4 + 4 DNY V POHYBU, Praha
- „Digitální zahrádka“, Synagoga, Liberec
- „ReGeneration: 50 Photographers of Tomorrow“, Musée de l'Elysée, Lausanne, Švýcarsko

2005

- „Portréty“, Galerie FOMA, Hradec Králové

2004

- „Bakalářské soubory FAMU 2004“, Novoměstská radnice, Praha

ŠTĚPÁNKA STEIN & SALIM ISSA

narození: 1976 / Praha

www.s2photo.cz

Studium:

1990–1994 studium fotografie na SPŠG

1995–2001 studium fotografie v ateliéru prof. Pavla Štechy va VŠUP

od roku 2001 pracuje jako volný fotograf

Samostatné výstavy:

2009

- „Little Hanoi“, České centrum Praha

2008

- „Little Hanoi“, Galerie Mánes, Praha

2006

- „Czechmanie“, Slovenský dom fotografie, Košice, Slovensko
- „Národní divadlo“, České centrum v Berlíně, Německo
- „Národní divadlo“, Salon Kolowrat, Praha

2005

- „Czechmanie“, Pražský dům fotografie, Praha

2004

- Prezentace grantu Hlavního města Prahy,
Galerie Josefa Sudka , Praha

2002

- „Čeští umělci ve Stuttgartu“, Stuttgart, Německo

1998

- „Beauty Fashion“, Galerie Velryba, Praha

Skupinové výstavy

2009

- „Czech Design Awards , Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha

2008

- Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08,
Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie

2007

- „Czech Grand Design“ Uměleckoprůmyslové muzeum, Praha

2006

- „Glocal Girls“, Prague Biennale 3, hala Karlín, Praha
- „Changing Faces“, Muzeum Folkwang, Essen, Německo

2005

- „Voyeur“, Galerie VŠUP , Praha
- „Česká fotografie 20.století“, GHMP, Praha

2004

- „Messages“, Design festival, Symphony Hall, Birmingham, Velká Británie
- „Czechmania“, České centrum, Londýn, Velká Británie
- „Cena Jaromíra Funkeho 2004“, Pražský dům fotografie, Praha
- „Designmai“, Berlín, Německo

2003

- „Portréty českých umělců“, ArtPrague, Galerie Mánes, Praha

2002

- „Space Cowboys“, Galerie Bílkova, Praha

2001

- „Mladí čeští umělci“, Galerie moderního umění, Budapešť, Maďarsko

2000

- „Mimolimit“, Design Galerie Tunel , Praha
- „17 up“, Galerie Mánes, Praha

1997

- „VŠUP ateliérová výstava“, Malá galerie, Liberec

1996

- „VŠUP ateliérová výstava“, Malá galerie, Liberec

1995

- „Funkeho Kolín“, Kolín

Ocenění:

- 2009 – Czech Design Award – fotograf roku 2009
- 2007 – ocenění Czech Grand Design
- 2007 – Czech Design Award – fotograf roku 2006
- 2006 – Czech Press Photo – 2. cena v kategorii portrét
- 2005 – IPRN, „Changing Faces“, fotografická stáž ve Velké Británii
- 2004 – Nominace na Cenu Jaromíra Funkeho
- 2003 – Czech Press Photo – Grant Hlavního města Prahy, 1.cena v kategorii portrét
- 2002 – Czech Press Photo – 3.cena v kategorii portrét, 3.cena v kategorii umění
- 2001 – Czech Press Photo – 2.cena v kategorii Umění
- 2000 – Czech Press Photo – 3.cena v kategorii Umění
- 1999 – Czech Press Photo – 2.cena v kategorii Umění

TEREZA VLČKOVÁ

Narozena: 1983 / Třebíč

www.terezavlckova.com

Studium

1999-2003 – Střední uměleckoprůmyslová škola v Uherském Hradišti, obor užitá fotografie

Od 2003 – Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta multimediálních komunikací, obor reklamní fotografie, nyní 5. ročník;

Od 2004 – Slezská univerzita v Opavě – Institut tvůrčí fotografie, nyní 5. ročník

2007 Tříměsíční stáž na Universidade do Algarve, Portugalsko

Samostatné výstavy

2009

- „Tereza Vlčková“, Galerie fotografie Louvre, Praha
- „A Perfect Day, Elise...“, Galerie Lefebvre, Paříž, Francie
- „Mirrors Inside“, galerie Gambit, Praha

2008

- „Two“, Hall de L'hotel de Région, Lille, Francie
- „Little Garden“, Le Colysée, Lambersart, Francie
- „Two, A Perfect Day“, Elise... Dům umění, Opava
- České centrum, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko

2006

- „Little Garden“, Café bar Medúsa, Vsetín

Skupinové výstavy (výběr)

2010

- Frame007, Galerie Leica, Praha
- Frame007, Dům pánů z Kunštátu, Brno
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, GAMU, Praha
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, Divadlo Reduta, Brno
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, University of Oxford, Linacre College, Oxford, Velká Británie
- „České fotografky“, Kleisthaus, Berlín, Německo (s Ditou Pepe a Mílou Preslovou)

2009

- „Frame 08“, Galerie Měsíc ve dne, České Budějovice
- Ceny Czech Grand Design 2008, Uměleckoprůmyslové museum, Praha
- Prague Photo, Galerie Mánes, Praha
- „Identita mladých českých fotografek“, The Hungarian House of Photography-Mai Manó, Budapešť, Maďarsko
- Czech Grand Design 2008, Hotel Avion, Brno

- „Institut tvůrčí fotografie – mladé české fotografky“, Galerie Luksfera, Varšava, Polsko
- V. Zlínský salon mladých, Zlínský zámek, Zlín
- „Real Unreal“, Prague Bienale 4 / Prague Biennale Photo 1, hala Karlín, Praha

2008

- „Frame007“, Novoměstská radnice, Praha
- Prague Foto, Galerie Mánes, Praha
- „Menu“, Basillica Gallery, České Budějovice
- Festival Fotojatka, Kino Aero, Praha, České Budějovice, Brno
- „Menu“, Středoevropský dům fotografie, Bratislava, Slovensko
- „PATIO“ Centrum Sztuki, Lodž, Polsko
- B Fashion, Univerzitní centrum, Zlín
- „Mode & Photographie“, Traphotographiques, Tri Postal, Lille, Francie
- Frame007, Stredoeurópský dóm fotografie, Bratislava, Slovensko
- „Identita mladých českých fotografek/Identité(s)“, Lyon Septembre de la photographie, Mapra, Lyon, Francie
- „Identita mladých českých fotografek/Identité(s)“, Lyon Septembre de la photographie, Bibliothèque, Lyon, Francie
- Lyon Septembre de la Photographie, Grand Dôme de L´Hôtel - Dieu, Lyon, Francie
- ITF, Slezská universita v Opavě, Academy meets Photokina, Kolín nad Rýnem, Německo
- Frame007, VAM Design Center, Budapešť, Maďarsko
- Frame08, Leica Gallery Prague, Praha

2007

- Prague Fashion Photo, Galerie Mánes, Praha
- „Šestka“, Šest českých fotografických škol, Ateliér reklamní fotografie FMK UTB ve Zlíně, Pražský dům fotografie, Praha
- „Devátá sklizeň“, České centrum, Moskva, reprízy: Jekatěrinburg, Rusko
- „3+3“, výstava mladých českých fotografů, Terst, Itálie
- „Plyš myslí, že je víc“. Diplomové práce ARF FMK UTB ve Zlíně, Galerie Opera, Divadlo Jiřího Myrona, Ostrava
- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie, Bratislavský hrad, Bratislava, Slovensko
- Frame007, Dům umění města Brna, Brno
- „Czech Start - ITF“, Fotobild, Brotfabrik Galerie, Berlín, Německo
- „137 stupňů“, Goethe Institut, Praha
- Frame007, Galerie Měsíc ve dne, České Budějovice.
- „ITF diplomové a klauzurní práce 2007“, Galerie Opera, Divadlo Jiřího Myrona, Ostrava

2006

- „Devátá sklizeň“, Ateliér reklamní tvorby FMK UTB ve Zlíně, Alternativa a budova 64/b, Zlín
- „Lanugo“, kino Art, Brno 2006
- Prague Fashion Photo, Galerie Mánes, Praha

2005

- „Odpojeno/Spojeno!“ Centre for Central European Architecture, Praha

Ocenění:

- 2009 – Czech Grand Design 2008, 2. místo,
- 2009 – ReGeneration2– Final selection for tomorrows Photographers Today
Musée de l'Élysée Lausanne
- 2009 – Frame, 3. místo v kategorii SHOW
- 2009 – SHOTS – runner up place
- 2008 – UniCredit Bank Young Photo Award (v rámci Prague Foto)
- 2008 – The Photo Factory's Audience Award
- 2008 – Grand Prix BMW, Lyon Septembre de la Photographie, Lyon
- 2008 – Frame, 1. místo v kategorii Láska
- 2007 – Frame, 3. místo v kategorii Štěstí

Nominace

- Czech Grand Design 2008 – kategorie Fotograf roku
- Czech Grand Design 2008 – kategorie Objev roku
- Czech Grand Design 2009 – kategorie Fotograf roku

Zastoupení ve sbírkách

- Musée de l'Élysée, Lausanne
- PPF Art, Praha

BARBORA PRÁŠILOVÁ

Narozena: 1979 / Praha

www.baraprasilova.com

Společné výstavy

2010

- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, GAMU, Praha
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, Divadlo Reduta, Brno
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, University of Oxford, Linacre College, Oxford, Velká Británie

2009

- Quiksilver Women by Bára Prášilová, Grand Palais, Paris, Francie
- Hasselblad Masters Of Photography 2009, Milk Studios, New York, USA
- Quiksilver Women by Bára Prášilová, Designblok, Prague, CZ
- Hasselblad Masters Of Photography 2009, ArtisTree Gallery, Hong Kong
- Hasselblad Masters Of Photography 2009, The DASK Gallery, Kodaň, Dánsko
- Transfotografia Festival, Gdanska Galeria Miejska, Gdaňsk, Polsko
- Transphotographiques Festival, Palais Rameau, Lille, Francie
- Lille Art Fair, Lille, Francie
- Quiksilver Women Night, Bush Hall, London, UK

2008

- Prague Foto, Galerie Mánes, Praha

2007

- Prague Fashion Week, Mánes Gallery, Praha
- Young Czech Photographers, Prospektos Gallery, Vilnius, Litva
- Fashion Session, Designblok, Praha
- Disegno Interno, Karlín Studios, Praha
- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko
- „Czech Start - ITF“, Fotobild, Brotfabrik Galerie, Berlín, Německo
- Frame007, Dům umění, Brno

2006

- Frame 005, Stredoeurópsky dom fotografie, Bratislava, Slovensko
- Czech Advertising Photographer, Martinický Palác, Praha
- Fashion Session, Designblok, Praha
- Šestka, ITF, Pražský dům fotografie, Praha

2005

- Frame 005, Moravská galerie, Brno

Ocenění

- 2010 – Vítěz Czech Grand Design 2009 Awards, kategorie fotograf roku
- 2009 – Special prize for an extraordinary feat, Quiksilver Women by Bára Prášilová instalation, Designblok, Praha
- 2009 – Finalista Hasselblad Masters 2009 Awards / Fashion and Beauty
- 2008 – 2. místo Fotograf roku – Czech Grand Design Awards 2007
- 2007 – 2. místo Fashion Photo Award – Prague fashion week
- 2005 – Frame, 1. místo, kategorie Móda

BARBORA BÁLKOVÁ

Narozena: 1978 / České Budějovice

www.barborabalkova.cz/

Studia:

1992 – 96 gymnázium

1996 – 2002 Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích,
učitelství pro ZUŠ-VV

2000 – 06 AVU / škola vizuálních komunikací Jiřího Davida, malířská škola Vladimíra Skrep-
la, škola Nových médií Veroniky Bromové/

2004 – stáž v dílně studiové fotografie Ruda Prekopa na FAMU v Praze

2008 – 2009 dvouletý kurz arteterapie v rámci institutu VVAA – vzdělávání v arteterapii
a artefietice pod vedením Miroslava Huptycha

Samostatné výstavy:

2010

- „Přízraky“, Galerie FotoGrafic, Praha
- „Proměny“, Galerie Miro, Praha

2009

- „Evě Adam“, Galerie Bazilika, České Budějovice
- „Mezi světy“, Galerie Decada, Praha

2008

- „Vlčí máky“, Galerie Doubner, Praha
- „Illuminata“, Galerie FotoGrafic, Praha

2007

- „Evě Adam“, BKC, Galerie mladých, Brno

2006

- „Myst i fikace“, Český rozhlas, Plzeň
- „Diplomová práce“, Moderní galerie AVU, Praha
- „Ovocný koktail“, Knihkupectví Řehoře Samsy, Praha

2005

- „i mag i ne“, Galerie Měsíc ve dne, České Budějovice

2004

- „4 tváře ženy“, Galerie Louvre, Praha
- „G-project“, České Budějovice

2003

- Stromoffka, Praha
- E-on, Praha

2002

- Galerie Rubikon, České Budějovice

2001

- Café Ambiente, České Budějovice

2000

- Divadlo pod čepicí, České Budějovice
- Galerie v Panské, České Budějovice

Kolektivní výstavy:

2010

- „Plat(t)form 10“, Fotomuseum, Winterthur, Švýcarsko

2009

- „Identita mladých českých fotografek“, The Hungarian House of Photography-Mai Manó, Budapešť, Maďarsko
 - Prague Photo, Výstavní síň Mánes, Praha
 - „Real Unreal“, Prague Biennale 4/Prague Biennale Photo 1, hala Karlín, Praha
 - Kulanshi Art Center, Astana, Kazachstán
 - Současné české umění, Paralelní směry III, Heritage, Moskva, Rusko

2008

- „Mladé české fotografky“, Národní divadlo moravskoslezské, Ostrava
- „Jihoženským okem“, České centrum, Bratislava, Slovensko
- „Autoportrét“, AJG, Hluboká nad Vltavou
- „Jihočeský výlov“, Galerie Bazilika, České Budějovice
- Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie
- „Jihoženským okem“, Solnice, České Budějovice
- „Autoportrét v českém výtvarném umění 20.-21. století“, GMU, Hradec Králové

2007

- „Glocal Girls“, Prague Biennale 3, hala Karlín, Praha
- „AVU 18“, Veletržní palác, Národní galerie, Praha
- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko
- „Ikony všedního dne“, Galerie Trafo, Praha
- „Mladí a nadějní“, Solnice, České Budějovice

2006

- „Masky“, BaRaKa, Scarabeus, Praha
- „Diplomanti AVU“, Veletržní palác, Národní galerie, Praha
- „Amarant“, Městská výstavní síň, Benešov u Prahy
- „Kalendáře“, zámek Velhartice
- Vybraní absolventi AVU, Městské muzeum, Polička
- „Tváře ženy v čokoládovém pojetí“, salón Liběny Rochové, Praha
- Šestka, Ateliér nových médií AVU, Pražský dům fotografie, Praha

2005

- „Contact points“, Galerie AVU, Praha
- „Essl Award“, Moderní galerie AVU, Praha
- „Desire“, Galerie VŠUP, Praha
- „BaRaKa“, Galerie Knížecí dvůr, Hluboká nad Vltavou

2004

- „BaRaKa“, Dům umění, Opava

- „Memory styk“, Divadlo komedie, Praha
- „Mladé umění z Čech, BaRaKa“, Neunzehn Grad Galerie, Kiel, Německo
- „BaRaKa“, Galerie Doubner, Praha
- „Home page“, Galerie Doubner, Praha

2003

- „...m²“, Galerie Václava Špály, Praha
- „Click“, Městská galerie, Polička
- Prezentace ateliéru V. Bromové, Rudolfinum, Praha

2001

- „První a poslední“, Galerie Václava Špály, Praha

2000

- „Obrazy“, Městská galerie, Milevsko
- „South Face“, Galerie Měsíc ve dne, České Budějovice

Ocenění:

- 2006 – cena ateliéru Nových médií AVU v Praze
- 2006 – 1. místo ve fotografické soutěži Tváře ženy v čokoládovém pojetí, Praha
- 2005 – nominace na cenu Essl

RENÉ A RADKA

Narození: 1973 / Praha, 1974 / Kolín (Německo)

www.reneradka.com

Samostatné výstavy

2010

- Dreams and Shadows, Maison de la Photographie, Toulon, Francie

2009

- „Under Water“, Allu-Chelsea, New York, USA
- „Dreams and Shadows“ – Museum Alinari, Florencie, Itálie
- „Under Water“ Galerie Philippe Chaume, Paříž, Francie

2007

- „Come and Play with us ! ... for ever, and ever, and ever“, Galerie Philippe Chaume, Paříž, Francie
- „Moonage Daydream“, Viaux Gallery, Berlín, Německo

2006

- „PH Print Exhibition“, Galerie Philippe Chaume, Paříž, Francie
- „Prague Fashion Photo“, Galerie Mánes, Praha

1998

- „Projection Nocturne“, Galerie Esther Woerdehoff, Paříž, Francie

Skupinové výstavy (výběr)

2010

- „60 Ans Picto“, Les Rencontres d'Arles, Francie

2009

- „New York Photo Festival“ – New York, USA

2006

- „Ph print exhibition“ – Gallery Phillippe Chaume, Paříž, Francie
- „Prague Fashion Photo“ – Galerie Mánes, Praha

Publikace

Connaissance des Arts, L'oeil, Art actuel, Le Monde 2, Beaux Arts Magazine, Photo, Vogue, Nippon, Citizen K, French, Wound, Milk, Squint, Tusch

Zastoupení ve sbírkách

Národní museum fotografie Alinari, Florencie, Itálie

ALENA KOTZMANNOVÁ

Narozena: 1974

www.kotzmannova.cz

Studia

1992-98 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze

– ateliér tvorby konceptuální a intermediální (Adéla Matasová)

– ateliér fotografie (Pavel Štecha)

1988-92 Výtvarná škola Václava Hollara, Praha

Stipendia a rezidence

2007 Centro de la Imagen, Mexico City, Mexico

2005 Egon Schiele Art Centrum, Český Krumlov

2004 International Studio & Curatorial Program, New York

2000 Heart-Project, Helsinky, Finsko

1998 Germinations X, Delfy, Řecko

1997 Norwich School of Art and Design, Velká Británie

Samostatné výstavy

2008

- „Next Time“, Dům umění, České Budějovice

2007

- „Klasika“, Galerie Šternberk, Šternberk

2006

- „Už to zase začíná“, Galerie hlavního města Prahy, Staroměstská radnice, Praha
- „Underway“, České centrum, New York, USA

2005

- „Diamond Valley“, Galerie G 99, Brno

2004

- „Cyclone“, Galerie Jelení, Praha

2001

- „Konec filmu I“, Galerie 761, Ostrava
- „Konec filmu II“, Galerie Fiducia, Ostrava
- „Cesta do háku“, Galerie Malá Špálovka, Praha

1999

- „Temporary Person“, Palais Jalta, Frankfurt am Main

1998

- „Začasna Oseba“, Galerie Križanke, Lublaň
- „V prvním patře“, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy

Společné výstavy (výběr)

2009

- „Finalisté Ceny Jindřicha Chalupického 2009“, DOX Praha
- Prague Biennale 4, hala Karlín, Praha
- Miesiac fotografii w Krakowie, Aktualizacja I., Krakov, Polsko
- „Behind the Velvet Curtain“, Katzen Arts Center, American University Museum, Washington D.C., USA
- „Česká fotografie 20.století“, Kunst-und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, Bonn, Německo

2008

- „Brýle“, Galerie 35m², Praha (s Martinem Vančátem)
- „Hluboká tajemnost TAO“, Lidická galerie, Lidice
- „Někde jinde“, Ateliér Josefa Sudka, Praha (s Davidem Böhmen)
- „Oliva v martini“, hunt kastner artworks, Praha (s Lenkou Vítkovou)
- „Jiří Kovanda: Když jsem byl malej, hrál jsem si s holkama“, Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy
- „Současný český kubismus“, GHMP, Staroměstská radnice, 2.p, Praha

2007

- „Neexistuju když mě nevidíš“, Futura, Praha
- „Sklerotická soused(ka)“, Fluss-Noe, Initiative fur Foto und Medienkunst, Wolkersdorf, Německo
- „Glocal Girls“, Prague Biennale 3, Karlínská hala, Praha
- „Facelift“, A.I.R Gallery, New York, USA
- „HDP“, GHMP, Městská knihovna, Praha;
- „M'ARS“, Moskva, Rusko
- „Punctum“, Futura, Praha

2006

- „UFO“, Les Images d'un Phénomène Invisible, Photo Forum Pasquart, Biel-Bienne, Švýcarsko
- „Placing Sense“, MUU Gallery, Helsinky, Finsko

2005

- „Cultural Domestication – Instinctual Desire“, The University of Toledo, Ohio, USA
- „Finalisté Ceny Jindřicha Chalupického 2005“, Galerie hlavního města Prahy, Městská knihovna, Praha
- „Imprese“, Galerie Rudolfinum, Praha
- „InterCity Berlin–Praha“, Výstavní síň Mánes, Praha
- Galerie Alte Schule, Berlin, Německo
- „Česká fotografie 20. století“, Galerie hlavního města Prahy, Městská knihovna, Praha
- „Fotografie??“ Dům pánů z Kunštátu, Brno; Galerie U Bílého jednorožce, Klatovy
- Insiders, Galerie Futura, Praha; Dům pánů z Kunštátu, Brno

2004

- „Jisté stopy“, Dialog Praha–Los Angeles, Šípkárna, Praha; Gallery S.C.A.P.E., Los Angeles, USA

- Interkosmos 2004, Gallery Raster, Varšava, Polsko

2003

- „Pal Fiction“, Galerie Art Factory, Praha
- IN OUT, Mezinárodní festival digitálního obrazu, Praha – Bratislava – Budapešť, Maďarsko
- „Survey 03“, Galerie Futura, Praha
- „Temporary Spaces“, Galerie Charlottenborg, Kodaň, Dánsko
- „Elektrobot“, Galerie HOME, Praha

2002

- 4. bienále mladého umění, Galerie hlavního města Prahy, Dům U Kamenného zvonu, Praha
- „Stalo se jedné noci...“, Galerie města Plzně, Plzeň
- „Die Station Sensucht“, Galerie Unsichtbar, Stuttgart (s Michalem Pěchoučkem), Německo
- „Politik-Um“, Tereziánské křídlo, Pražský hrad, Praha

2001

- „FOTOK“, MEO, Budapešť
- „Kyjev-Kiev“, Galerie MXM, Praha (s Jiřím Davidem)
- „Vintage and Contemporary Czech Photography“, SK Josefsberg Gallery, Portland ; Benham Gallery, Seattle, USA
- „Femme fatale“, Galerie Felixe Jeneweina, Kutná Hora
- „No Flash!“, Centrum současného umění, Kyjev, Ukrajina

2000

- „Heart-Project“, House No.9, Maankka, Helsinky, Finsko; vestibul metra Palackého nám.; NCSU; Praha (s Marjou Kanervo)
- „Videofashion“, Galerie Eskort, Brno
- „ÜberlebensKunst“, Galerie NBK, Berlín, Německo; Hrad Plassenburg, Kulmbach
- 2. Zlínský salon mladých, Dům umění, Zlín
- „Story“, Galerie NOD, Praha
- „Na volné téma...“, Galerie Václava Špály, Praha

1999

- „Germinations X“, Galerie Kultur Elzenfeld, Antverpy, Belgie
- „99 CZ“, Václavské nám. 15, Praha
- „Perplex“, Galerie Václava Špály, Praha
- „Obyčejné pohádky“, Galerie U Bílého jednorozce, Klatovy
- „Vidiny“, Galerie NOD, Praha

1998

- „Germinations X“, Gallery Factory, Athény, Řecko
- Umělecké dílo ve veřejném prostoru, Nadace a centrum pro současné umění, Praha
- „Dočasná osoba“, foyer Divadla Archa (s Lucií Mlynářovou: Sledovač), Praha
- „Tělo a fotografie“, 1. festival Foto Praha – Kolín, Kolín

Ocenění:

- 2009 – Finalista – Cena Jindřicha Chalupeckého
- 2005 – Finalista – Cena Jindřicha Chalupeckého

SYLVA FRANCOVÁ

Narozena: 1973 / Praha

www.sylvafrancova.com

Studia:

1998 – 2004 Akademie výtvarných umění (AVU), Praha (MgA.)

2003 Ohio State University, Columbus, Ohio, USA

2001 Univerzita J.E. Purkyně, Ústí nad Labem, ateliér fotografie doc. Pavla Baňky (1 semestr)

2000 Middlesex University (School of Art, Design and Performing Arts), Londýn, GB

1995 – 2001 Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Praha, obor výtvarná výchova (Mgr.)

Samostatné výstavy (výběr):

2010

- „In Panel“, Galerie FotoGrafic, Praha

2009

- „Časoběrné projekty“, Galerie VŠUP, Praha (s S. Vondřejcovou)

2008

- „Daily Stories“, Galerie Entrance, Praha
- „Views“, Galerie Artotéka, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko

2007

- „Portréty žen“, Dům umění, Opava

2006

- „Rodinný deník 2004 – 2006“, Nablízko/Malé Nosticovo divadlo, Praha

2005

- „Portréty žen“, Galerie mladých, Brno

2003

- „Zmizelé světy“, Galerie Velryba, Praha

2002

- „Sylvinka a Věruška“, Galerie C14, Praha (s V. Stuchelovou)
- „Bazar“, Galerie Spejsova, Praha (s V. Stuchelovou)

2001

- „Underground“, Rock Café, Praha
- První městská banka, Praha (s M. Olmerem)

Skupinové výstavy (výběr):

2010

- Blox – Street for Art, „Instalace v kavárně“, JM, Praha
- „Akce Zet“, Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem
- „Formate der Transformation 89 - 09“, Sechs Ansichten der neuen tschechischen und slowakischen Identität, MUSA Museum auf Abrufl, Vídeň, Rakousko

2009

- „Soukromá sbírka“ (Formáty – Transformace – Identity), Dům pánů z Kunštátu, Brno
- „Identita mladých českých fotografek“, Galerie Luksfera, Varšava, Polsko

- „Identita mladých českých fotografek“, The Hungarian House of Photography-Mai Manó, Budapešť, Maďarsko

2008

- „JO 3“, Galerie Bazilika / Galerie Solnice, České Budějovice
- „Daily Stories“, Blatenský fotofestival, Blatná
- Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie
- „Mladé české fotografky“, Galerie Opera, Divadlo Jiřího Myrona, Ostrava
- „Jeden den v České republice“, Galerie Mánes

2007

- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko
- Akademie výtvarných umění, Národní galerie – Veletržní palác, Praha
- „Rodina / Family“, Funkeho Kolín, Městské divadlo Kolín
- „Glocal Girls“, Prague Biennale 3, Karlínská hala, Praha

2006

- „Šestka“, AVU, Pražský dům fotografie
- „Umění nad městem“, happening a Galerie české kultury, Český Krumlov

2004

- Výstava AVU, Galerie města Polička
- „Fresh film festival“, Karlovy Vary
- Haus am Schuberg, „Festival – sommer schleswig“, Ammersberk, Německo
- „Diplomanti AVU 2004“, Moderní galerie, Výstaviště, Praha

2003

- „Jury show“, Gallery Ohio State University, Columbus, USA
- Grafika roku 2002, Staroměstská radnice, Praha

2002

- „Hosté“, Západoslovenské muzeum v Trnavě, Trnava, Slovensko

2001

- „Talentinum 2001: mladá fotografie“, České centrum fotografie, Praha
- „007“, Galerie U Prstenu, Praha
- „Grafika roku 2000“, Staroměstská radnice, Praha

2000

- „Consume“, Galerie Middlesex University, Londýn, Velká Británie
- Grafika roku 1999, Staroměstská radnice, Praha
- Výstava studentů AVU, Galerie Mánes, Praha

Ocenění:

- 2007 – vítězka 8. Portfolio Review, Měsíc fotografie, Bratislava, SR
- 2005 – grant města Brna na výstavu „Portréty žen“ v Galerii mladých v Brně
- 2004 – ateliérová cena, ateliér MgA. Veroniky Bromové, AVU
- 2004 – Nadace pro současné umění – Praha, doplňkový grant
- 2004 – Kodak – fotografie roku 2003, speciální ocenění
- 2001 – ateliérová cena, ateliér doc. Jiřího Lindovského, AVU
- 2001 – Cena Josefa Hlávky pro nejlepší studenty vysokých škol

DANIELA DOSTÁLKOVÁ

Narozena: 1979 / Třinec

Studium:

- 1999 – 2003 Slezská univerzita v Opavě, Institut tvůrčí fotografie
2003 stáž na Akademii výtvarných umění, ateliér Nových médií II
2004 stáž na Akademii sztuk pięknych Warszawa, Polsko
2004 - 2006 Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, fakulta užitého umění a designu, ateliér fotografie
2007 Visegrad Fund, Artist Residency na Akademii výtvarných umění ve Varšavě, Polsko

Samostatné výstavy

2009

- „Die Wohnung“, Galerie Sokolská 26, Ostrava, (společně se sestrou Lindou Dostálkovou)
- „projekt The Power Of Now“, Salon Daguerre, Brno

2008

- „Instant Monument“, Dům umění Opava
- „The Power of Now“, Galerie Studio, Varšava, Polsko (společně se sestrou Lindou)

2006

- „The Town I Like“, G99, Dům umění města Brna, Brno
- „Background“, Galerie Artistů, Brno

Skupinové výstavy

2008

- „Men in Work“, Dům fotografie, Liptovský Mikuláš, Slovensko
- „Mladé české fotografky“, Galerie Opera, Ostrava
- Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie

2007

- „Glocal Girls“, Prague Biennale 3, hala Karlín, Praha
- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie v Bratislavě, Bratislavský hrad, Slovensko
- Frame007, Dům umění města Brna

2006

- Henkel Art Award, galerie Louvre, Praha
- „I Image“, Středoevropský dům fotografie, Bratislava, Slovensko
- „Absolventi“, Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, Dům umění, Opava
- „Fresh Europe“, Galerie Kogart, Budapešť, Maďarsko

- „Fotografie pro Leontinku“, InterContinental, Praha
- „Designblok“, instalace Bestseller (Sistars společně s MISS3), Praha
- „Frame“, Místodržitelství palác, Moravská galerie, Brno
- „Šestka“, Ateliér fotografie UJEP Ústí nad Labem, Pražský dům fotografie, Praha

2005

- Ateliér fotografie UJEP Ústí nad Labem, Galerie VŠUP, Praha
- „Women compost art“, Galerie kritiků, Praha
- „I Image“, Central European stories, Dorottya Gallery, Budapešť, Maďarsko
- „I Image“, Central European stories, V. Mezinárodní fotografický festival, Lodž, Polsko

2004

- „S laskavým svolením...“, Česká národní banka, Praha
- „2+17“, Severočeské muzeum, Liberec

2003

- „Click 56“, Umělecký salón, Městská galerie Polička
- „M15“, České fotoateliéry, Kulturní dům Havířov
- „Diplomové a klauzurní práce 1998 - 2003“, Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, Dům umění, Opava

2002

- „Zlín a jeho lidé“, Městské divadlo, Zlín
- „Prométheus“, Palác Akropolis, Praha
- „Prométheus“, Divadlo Bolka Polívky, Brno

2001

- „Osobní rituály“, Galerie Domu umění, U Rudého Vola, Brno

Ocenění

- 2007 – PEEK007, výherce mezinárodní soutěže pořádané agenturou Art and Commerce, New York
- 2006 – Frame, 1. místo

BARBORA KREJČOVÁ

Narozena: 1974 / Brno

Studium

1993/94 – 2000 Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury

2000 – 2006 Institut tvůrčí fotografie, Filozoficko-přírodovědecká fakulta, Slezská univerzita v Opavě

2001 – 2007 Doktorské studium, Vysoké učení technické, Fakulta architektury

2004 – 2005 Studijní stáž na Hogeschool voor Wetenschap & Kunst, departement Architectuur Sint-Lucas, Brusel-Gent, Belgie

Samostatné výstavy

2008

- „2+1“, Galerie Kafe a Víno, Brno

2007

- „Místy po paměti“, Galerie Artistů, kino Art, Brno

2006

- „Vzpomínky na to, co se nestalo“, Galerie Velryba, Praha
- „Vzpomínky na to, co se nestalo“ Divadlo Husa na provázku, Brno

2004

- „Vzpomínky na to, co se nestalo“, Galerie Spolek, Brno

2003

- „Přijato“, Galerie Foma, Brno

Skupinové výstavy (výběr):

2010

- Mio Photo Award, Ósaka, Japonsko

2009

- Frame 008, Leica galery, Praha (reprízy v Českých Budějovicích – galerie Měsíc ve dne a Lednici – Zámecká galerie)
- „Salon“, kafe Minor, Brno
- „Salon“, Sál kafe Trojka, Dům pánů z Kunštátu, Brno
- „Identita mladých českých fotografek“, The Hungarian House of Photography-Mai Manó House, Budapešť, Maďarsko
- Frame008, Reich Steinhof, Poysdorf, Rakousko

2008

- „Jeden den v České republice“, výstavní síň Mánes, Praha
- „Mladé české fotografky“, Galerie Opera, Divadlo Jiřího Myrona, Ostrava

- „Festival Fotojatka“, kino Aero - Praha, České Budějovice – Galerie Solnice a Bazilika (centrum IGY), kino Art – Brno

2007

- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie v Bratislavě, Bratislavský hrad, Slovensko
- Frame 005 – 007, Dům umění města Brna, Brno

2006

- „Vzpomínky na to, co se nestalo“, Photokina, Kolín nad Rýnem, Německo
- „Šestka“, ITF, Pražský dům fotografie, Praha
- „Diva, Divas, Divam“, kino Hvězda, Uherské Hradiště

2005

- „Vzpomínky na to, co se nestalo“, Mezinárodní fotografický festival v Lodži, Polsko
- Frame005, Místodržitelský palác Moravské galerie, Brno, repríza v Českých Budějovicích

2004

- „Vzpomínky na to, co se nestalo“, Divadlo Jiřího Myrona, Ostrava
- „Photoproject“, Knihovna Varšavské University, Varšava, Polsko
- „Photoproject“, Městské historické muzeum, Lodž, Polsko

2003

- „Experimentální fotografie“, Galerie „U Mloka“, Olomouc
- „Babis v Sofa“, klub Sofa, Brno
- „Z okraje do středu“, České Budějovice
- „Diplomové a kluzurní práce“, Institut tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě
- Dům umění and Minoritský klášter, Opava, CZ – reprízy v Čechách, na Slovensku a v Litvě

2002

- „Wroclaw 02“, mezinárodní fotografický workshop, Vratislav, Polsko
- „Babis na Flédě“ – klub Fléda, Brno

Ocenění

- 2009 – MIO PHOTO AWARD, final selection
- 2008 – Frame, 2. místo
- 2005 – Frame, 2. místo

KAMILA MUSILOVÁ

Narozena: 1983

www.plushnoise.com

Studium:

1995 – 2003 Gymnázium Brno

2003 – 2007 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta Multimediálních komunikací

2008 – doposud Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta Multimediálních komunikací

2003 – 2009 Institut tvůrčí fotografie, Filozoficko-přírodovědecká fakulta, Slezská univerzita v Opavě

Studijní stáž:

2005 – 2006 Fachhochschule Dortmund, Německo

2009 – 2010 Bezalel Academy of Fine Arts and Design, Jeruzalém, Izrael

Skupinové výstavy (výběr):

2010

- „Seasonal Fruits“, Tel Aviv, Izrael
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, GAMU, Praha
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, Divadlo Reduta, Brno
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, University of Oxford, Linacre College, Oxford, Velká Británie

2009

- „Digestiv“, Kongresové centrum ČNB, Praha
- Prague Foto, Galerie Mánes, Praha

2008

- „MENU“, České Budějovice, Bratislava, Slovensko
- Fotojatka, Praha, Brno, České Budějovice
- „Cover it Yourself“, Palác Akropolis, Praha
- „Opava na prahu nového tisíciletí“, Dům umění, Opava
- „Man at Work“, Dům Fotografie, Liptovský Mikuláš, Slovensko

2007

- „Šestka“, Ateliér reklamní fotografie FMK UTB Zlín, Pražský dům fotografie, Praha
- „Diplomové a klauzurní práce ITF 2006-2007“, Kongresové centrum ČNB, Praha
- „Devátá sklizeň“, České centrum, Moskva, Rusko
- „137°“, České centrum a Goethe Institut, Praha
- FRAME 007, Dům umění, Brno

2006

- „Fotopromenade“, projekt Landschaft Park – Emscherbrug, Herten, Německo
- „Lanugo“, Galerie Artistů, Brno
- „Devátá sklizeň“, Kulturní institut Alternativa, hala 64, Zlín

2005

- „Odpojeno/Spojeno“, Centre for Central European Architecture, Praha
- „Dvě města, dvě univerzity na hranici“, Galerie Magnum, Ostrava
- „Dvě města, dvě univerzity na hranici“, Cieszyn, Polsko,
- „Opava na prahu nového tisíciletí“, Kabinet fotografie, Dům umění, Opava

Ocenění

- 2008 – SHOTS – Young Photographers Competition, Finalista, Velká Británie
- 2007 – Frame – 2. místo v kategorii V.I.P.

SOŇA GOLDOVÁ

Narozena: 1979

www.sonagoldova.cz

Studium

1998 – 2004: Fakulta výtvarných umění, VUT v Brně, Ateliér Environmentu

2004: Grant MŠMT, Fakulta výtvarných umění, Univerzita v Barceloně, Španělsko

2005: Artist in Residence Program, Kulturkontakt, Vídeň (AT)

Samostatné výstavy (výběr):

2007

- „I Am on Your Side“, Veletržní palác, NG v Praze

Skupinové výstavy (výběr):

2009

- „Fotojatka“, fotografický festival, Praha, Brno, České Budějovice
- „www.gallerynothing.com“

2008

- „Jeden den České Republiky“ Galerie Mánes, Praha

2007

- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie v Bratislavě, Bratislavský hrad, Slovensko
- „BilderBazar 2007“, Galerie aplanat, Hamburg, Německo
- „Glocal Girls“, Prague Biennale 3, hala Karlín, Praha

2006

- Henkel Art.Award 2006, Galerie Tresor – BA-CA Kunstforum, Vídeň, Rakousko
- „One Year After“, Galerie Tresor - BA-CA Kunstforum, Vídeň, Rakousko
- Henkel Art.Award, Galerie Louvre, Praha

2005

- „Open Studios“, Kulturkontakt, Vídeň, Rakousko
- „Urban“, Galerie „Am Park“, Vídeň, Rakousko

2004

- „N55“ workshop, Hangar, Barcelona, Španělsko
- „Otevírání krajiny“, Galerie kritiků, Praha

2003

- „Za jistých okolností by to mohla být pravda“, Dům pánů z Kunštátu, Brno

2002

- „www.galeriemagda.cz“

Ocenění

- 2006 – Henkel Art.Award (hlavní cena)
- 2003 – Grant MŠMT, Fakulta výtvarných umění, Baskická Univerzita, Bilbao, Španělsko
- 2002 – Grant CEEPUS, Akademie výtvarných umění, Záhřeb, Chorvatsko
- 2002 – Grant CEEPUS, Akademie umění a designu, Bratislava, Slovensko
- 2000 – Grant Erasmus, Fakulta výtvarných umění, Universita Castilla la Mancha, Cuenca, Španělsko

Zastoupení ve sbírkách

- National Gallery of Art, Washington D.C., USA
- National Museum of Women in the Arts, Washington D.C., USA

ANDREA THIEL LHOTÁKOVÁ

Narozena: 1977 / Praha

www.andreal.net

Studium

2006 – 2007 Výuka digitální fotografie na SPŠG v Praze

2001 – 2005 Výuka fotografie pro The Prague Center for Further Education (č.j, a.j.)

1995 – 2002 VŠUP (ateliér fotografie Pavla Štechy) v Praze

1999 – 2000 Asistentka a printerka Bruce Davidsona v New York City

1999 Baltimore + Prague Summer Photography School

1998 Stáž na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Helsinkách

1991 – 1995 SPŠG (obor fotografie) v Praze

Samostatné výstavy:

2009

- „Monumenty“ Park Holiday, Benice
- „Monumenty“ Nová síň, Praha

2006

- „Monumenty“ kino Aero, Praha
- „Malostranský detail“ Dorka, Domažlice

2005

- „Ve stínu“ Galerie Spořitelny, Kladno

2002

- „Jako živi“ Galerie Vyšehrad, Praha

1999

- Internet Café „New Wave“, Praha
- „Finsko“ Jazz club Železná, Praha

1997

- Galerie Velryba, Praha
- Klub Batalion, Praha

1994

- Divadelní klub A studia Rubín, Praha

Společné výstavy:

2007

- „Glocal Girls“, Měsíc fotografie, Bratislavský hrad, Bratislava, Slovensko
- Prague Biennale 3, hala Karlín, Praha
- „Světlo a stín“, Roudnice na Labem

2006

- „Czech Pes Photo“ – Praha

2005

- „Malostranský detail“, Praha

2004

- „Autoportrét 5“, Kladno

2002

- Zvíře, Galerie Millenium, Praha
- „Konfrontace“, Ateliér fotografie VŠUP – PHP Praha

2001

- „Projekt továrna TECHO“, Praha

1999

- „Rok poté“, Ateliér fotografie, Liberec

1998

- Ateliér fotografie - Liberec

1996

- „Collective Eye `96“ (Rakousko, Česká republika, Bulharsko, Maďarsko, Slovinsko)
- „Divus“, nádraží Vršovice, Praha
- Funkeho Kolín, Kolín

1995

- „Divus“, Bazar nábytku „Libeňák“, Praha

1994

- „Otisky generace“ (s otcem), Kladno
- „Nová Jména“ PHP, Praha

1993

- Funkeho Kolín, Kolín

Ocenění

- 2008 – Nominace Fotograf roku, Czech Grand Design

Zastoupení ve sbírkách

- Národní muzeum fotografie

BARBORA KUKLÍKOVÁ

Narozena: 1977 / Praha

www.kuklikova.cz

Studium

1992-1996 Gymnázium Arabská

1997-1999 Vyšší odborná škola grafická obor Ilustrace a grafická úprava tiskovin

2000-2007 Institut tvůrčí fotografie, magisterské studium

Samostatné výstavy

2010

- „Transcontinent“, Galerie Langhans – během festivalu JEDEN SVĚT, Praha
- „Transcontinent“, Jiná káva, Beroun
- „Ghost“, Knihovna Letňany, Praha

2009

- „Matky / Dcery“, kino Světozor, Praha
- „Transcontinent“, Galerie Solnice, České Budějovice
- „IN-TY-MY-TA“, Galerie Bazilika, České Budějovice

2008

- „Matky / Dcery“, Altán Klamovka, Praha

2006

- „City v cizím city“, „Julie“, Galerie Žlutá ponorka, Znojmo

2005

- „City v cizím city“, „Julie“, Galerie Velryba, Praha
- „City v cizím city“, „GHost“, Galerie Nahoře, Funkeho Kolín, Kolín

2004

- „City v cizím city“, Kabinet fotografie Dům umění, Opava
- „City v cizím city“, Galerie Artistů – Kino Art, Brno
- „City v cizím city“ a „Ja, Anastázia“, Pellého vila, Praha
- „City v cizím city“, Měsíc fotografie, Bratislava, Slovensko

kolektivní výstavy – výběr

2009

- Fotojatka, Brno, České Budějovice, Praha
- „Velmi křehké vztahy“, Galerie Armaturka, Ústí nad Labem

2008

- Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie

2007

- Diplomové a klauzurní práce 2006-2007, ČNB, Praha
- Prague Biennale 3, hala Karlín, Praha
- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie v Bratislavě, Slovensko

2006

- „Absolventi ITF FPF SLU v Opavě“, Dům umění, Opava
- „Čekání na UFO“, ZAK Gallery, Berlín, Německo
- „Fotografie studentů ITF FPF SLU v Opavě“, Galerie Gaudeamus, Ostrava
- „Žena a voda“, Galerie La Famme, Praha
- Photokina, Kolín nad Rýnem, Německo
- Mio Photo Award, Osaka, Japonsko
- Czech Press Photo, Staroměstská radnice, Praha
- „Diva Divas Divam“, kino Hvězda, Uherské Hradiště
- „Šestka“, ITF, Pražský dům fotografie, Praha
- Frame006, Moravská galerie, Brno

2005

- „Diplomové práce 2004“, Divadlo Jiřího Myrona, Ostrava
- „Babis – City v cizím city“, FotoFestival v Lodži, Polsko
- „15“, Pražský dům fotografie, Praha

2004

- „Děti“, Kino Hvězda Letní filmová škola, Uherské Hradiště
- „Babis – City v cizím city“, Divadlo Jiřího Myrona, Ostrava
- „City v cizím city“, Multikulturní centrum Praha, pasáž Lucerna

2003

- „Experimentální fotografie“, Galerie U Mloka, Olomouc
- „Babis v Sofa“, Klub Sofa, Brno
- „Fotografická ilustrace“, Letní filmová škola, Uherské Hradiště
- Mio Photo Award, Osaka, Japonsko
- „Z okraje do středu“, C.K. Solnice, České Budějovice
- „ITF FPF SLU v Opavě – diplomové a klauzurní práce 1998-2003“, Dům umění, Opava

2002

- „Babis na Flédě“, Klub Fléda, Brno

Ocenění

- 2009 – grant Ministerstva kultury na projekt TRANSCONTINENT
- 2008 – nominace na Objev roku CZECH GRAND DESIGN
- 2006 – 2. cena MioPhotoAward
- 2006 – 3. cena Každodenní život, CzechPressPhoto
- 2006 – Frame, 1. cena

PETRA MALÁ

Narozená: 1979 / Třebíč

Studium

2001 – 2008 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze – Ateliér Fotografie, Praha

2005 Athens School of Fine Arts – Ateliér fotografie, Řecko

2003 Fakulta výtvarných umění v Brně – Ateliér Papír a kniha, Brno

2004 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze – Ateliér Ilustrace a grafika, Praha

1997 – 2001 Střední uměleckoprůmyslová škola - Ateliér Užité fotografie, Uherské Hradiště

1994 – 1997 Střední odborné učiliště obchodní a SOŠ – Obor Aranžérka, Žďár nad Sázavou

Samostatné výstavy

2008

- „A ona řekla dyt se divá“, VŠUP, Praha

2007

- „Innocence“, Kavárna Krásný ztráty, Praha

Skupinové výstavy

2009

- Essl Award CEE 2009, Essl Museum, Klosterneuburg, Rakousko
- „Stopy a záznamy“, 8. Fotografický festival Funkeho Kolín, Kolín
- „Dva pokoje“, (A)VOID Gallery, Praha
- Essl Award CEE 2009, Veletržní palác, Praha
- „Czech It“, Space Gallery, Pittsburgh, USA
- „Fraktální květák“, Internetová výstava

2008

- Frame008, Leica Gallery, Praha
- „To ne-podstatné“, Galerie Mánes, Praha

2007

- „New Czech Photography“, G+Galleries, Contact Photography Festival, Toronto, Kanada
- „Šestka“, VŠUP, Pražský dům fotografie, Praha

2006

- „Krása ženy v čokoládovém pojetí“, Magnum, Ateliér Liběny Rochové, Praha
- Henkel Art.Award, Café Louvre, Praha
- „Group exhibition“, Athens School of Fine Arts, Řecko
- „Zátiší“, Kavárna Krásný Ztráty, Praha

2005

- „Prototypy“, Kavárna Krásný Ztráty, Praha

2004

- „Malá Inventura“, Divadlo Alfred ve dvoře, Praha

2003

- „Klauzury 03“, Malá výstavní síň Liberec
- „Dnes“, Kavárna Spolek, Brno

2000

- „Co jsme viděli na svých cestách a ostatní přešli“, Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně

1999

- „TSTTT“, Klub kultury, Uherské Hradiště

Ocenění

- 2009 – Essl Award CEE, Veletržní palác, Praha
- 2008 – Frame, Brno
- 2007 – „Beauty“, Studio 91 – Model Management, Praha
- 2006 – Ateliérová cena, Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze
- 2006 – Krása ženy v čokoládovém pojetí, Magnum, Ateliér Liběny Rochové, Praha
- 2000 – „Co jsme viděli na svých cestách a ostatní přešli“, Muzeum jihovýchodní Moravy, Zlín

PETRA STEINEROVÁ

Narozena: 1980 / Praha

Studium

2003 / půlroční stáž na Middlesex University of London, department of fine art, Londýn

1999 / 2005 FAMU, katedra fotografie , Praha

1994 / 1998 Michael Art School, obor fotografie, Praha

Samostatné výstavy

2007

- „Táta“, Entrance Gallery, Praha
- „Táta“, Galerie Artistů, Brno

2004

- „Místo“, prostor, Galerie Velryba, Praha

2002

- „Ecce homo a jiné série“, Antverpy, Belgie

Společné výstavy

2010

- „ECO“, Galerie Langhans, Praha

2009

- „Fotografie a koncept“, Pražský dům, Brusel, Belgie
- „Aktualizacja I“, Měsíc fotografie v Krakově, Museum Witrazu, Krakov, Polsko

2008

- Mio Gallery, Ósaka, Japonsko

2007

- Funkeho Kolín, Malá galerie Na hradbách, Kolín

2006

- Frame 006 – MG – Místodržitelství palác, Brno

2005

- „Magisterské soubory FAMU“, Dobřichovice
- „Oko č.3“, Galerie mladých, BKC, Brno

2004

- „Magisterské soubory“ – Klausurní práce, Novoměstská radnice, Praha
- „Krajiná“, Školská 28 Komunikační prostor, Linhartova nadace, Praha

2003

- „Prezentace projektu Ženy“, Galerie Rudolfinum, Praha
- „Ženy“, Galerie Doubner, Praha

2002

- „Bakalářské soubory“, Novoměstská radnice, Praha

Ocenění

- 2006 – Frame, třetí cena v kategorii Manipulace

GABRIELA KONTRA

Narozena: 1977 / Praha

Studium

2001 – 2008 studium FAMU Praha – obor fotografie

Samostatné výstavy

2007

- Fotografický festival Funkeho Kolín, soubor „Rodinná mapa“, Kolín (spoluautorka Jana Štěpánová)

2005

- „Instinkt hnízdění“ galerie Centra pro gender studies, Praha

2000

- „Pokušení“ galerie v Dobřichovicích

1998

- „Dokument z integrovaného tábora Arbor Vitae“ galerie kulturního centra Utopia, Praha

Společné výstavy (výběr)

2010

- Bienále mladých, soubor „Rodinná mapa“, Dům U Kamenného zvonu, Praha

2009

- „Rodinná mapa“, Galerie Armaturka, Ústí nad Labem

2005

- „Voyeur“, soubor „SUPERmarket“ galerie Vysoké školy umělecko-průmyslové, Praha
- „Ateliér studiové fotografie FAMU“, soubory „Motýlci“ a „SUPERmarket“ Galerie 4, Cheb
- soubor „Ráno“, v rámci Filmového festivalu v Karlových Varech
- „Tento měsíc menstruuji“, soubor „Návod“, galerie U Dobrého pastýře, Brno; repríza Gender studies v Brně

2004

- „Tento měsíc menstruuji“ Galerie Art Factory, Praha
- „Jinak“, soubor „Portréty lidí vězněných v 50. letech 20. stol. komunistickým režimem“, Národní muzeum fotografie, Jindřichův Hradec

2003

- „Portrét – Zátíší“, soubor „Motýlci“, galerie Fiducia, Ostrava

2002

- „Motýlci“ bar Barbar, Praha (s Dorou Kubíčkovou)
- „Mezipatra“, soubor „Motýlci“, foyer kina Art, Brno

MARIE DVOŘÁKOVÁ

Narozena: 1985 / Valašské Meziříčí

Studium

2008 roční stáž na Fachhochschule für Technik und Wirtschaft, Berlin, ateliér Kommunikationsdesign

Od roku 2004 UJEP, Fakulta užitého umění a designu, Ústí nad Labem, ateliér Fotografie

2000 – 2004 Střední umělecká škola, Ostrava, obor užitá fotografie

Samostatné výstavy

2007

- „Dvojčata“, Galerie Velryba, Praha

Společné výstavy (výběr)

2007

- Fotografický festival Funkeho Kolín, Rodinné portréty, Kolín

2006

- „Šestka“, FUD, Pražský dům fotografie, Praha

2004

- „Portréty“, galerie Rehabilitačního ústavu Hrabíně

2003

- „Jejich očima“, Krajský úřad, Ostrava

BARBORA ŽŮRKOVÁ & RADIM ŽŮREK

Narizeni: 1987 / Dobřichovice

www.zurkovi.com

Studium

Barbora

2001 – 2003 Visual Art - vedoucí paní Gaislerová, akademická malířka

2002 – 2006 VOŠ and SPŠG grafická, Hellichova 22, Praha 1, Polygrafie

2004 – 2006 Pražská fotografická škola, o.p.s.

2006 Započetí studia na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě

Samostatné výstavy

2010

- „Zástupní / Potomci“, Galerie Martin-Heinz Weigand, Ettlingen, Německo
- „Zástupní / Potomci“, Galerie Opera, Ostrava

2009

- „Zástupní“, Měsíc fotografie v Bratislavě, Galerie Artotéka, Slovensko
- „Domácí úkoly“, Gallery FotoGrafic – Praha

2008

- „Zástupní / Nevidomí“, Dům umění, Opava

Skupinové výstavy (výběr)

2010

- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, GAMU, Praha
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, Divadlo Reduta, Brno
- „Dvacátý rok ITF FPF SU“, University of Oxford, Linacre College, Oxford, Velká Británie
- „Factory of Photography“ Fotofestiwal Lodž, Lodž, Polsko
- ReGeneration 2 / Tomorrow´s photographers today Rencontres d'Arles, Francie
- ReGeneration 2 / Tomorrow´s photographers today, Musée de l'Elysée, Lausanne, Švýcarsko

2009

- „Real Unreal“ Prague Biennale 4 / Prague Biennale Photo 1, hala Karlín, Praha
- „Mladé české fotografky“, Galeria Luksfera, Varšava, Polsko
- „Mladé české fotografky“, Galeria Klimy Bocheńskij, Varšava, Polsko
- „Identita mladých českých fotografek“, The Hungarian House of Photography-Mai Manó House, Budapešť, Maďarsko

2008

- „Czech Press Photo“, Praha
- Identita mladých českých fotografek / Identité(s) 08, Lyon Septembre de la photographie, Lyon, Francie
- Photokina, Galerie Brotfabrik, Kolín nad Rýnem, Německo
- „Mladé české fotografky“, Galerie Opera, Ostrava
- „ITF, klauzurní práce“, Galerie Opera, Ostrava

2007

- „Czech Start - ITF“, Fotobild, Brotfabrik Galerie, Berlín, Německo
- „Mladé české fotografky“, Měsíc fotografie, Bratislavský hrad, Bratislava, Slovensko
- „ITF klauzurní práce“, Dům umění, Opava

Ocenění

- 2009 – ReGeneration 2 – Final selection for tomorrows Photographers Today
Musée de l'Élysée Lausanne
- 2008 – Czech Press Photo – čestné uznání

Zastoupení ve sbírkách

- Musée de l'Élysée, Lausanne

JMENNÝ REJSTŘÍK

• A		Greenberg, Jill	13, 14, 36
Arbus, Diane	9, 14	• H	
• B		Hanzlová, Jitka	11, 13
Bálková, Barbora	12, 15, 16, 21, 22, 49	Havelková, Jolana	11
Baňka, Pavel	50	Hicks, Peterina	13
Barney, Tina	11	Hochová, Dagmar	9, 10, 14
Benešová, Natálie	28	Holloway, Zena	36
Bendová, Markéta	35	Hrubeš, Petr	15, 18, 37, 38
Birgus, Vladimír	15, 50	• I	
Blackmon, Julie	13, 14	Issa, Salim	15, 27, 38, 40
Blochová, Zuzana	12, 15, 22	• J	
Bömerová, Jana	50	Jaroš, Milan	50
Brachtlová, Michaela	11	Jetelová, Magdaléna	11
Bromová, Veronika	11	• K	
• C		Kerlický, Karel	50
Cahun, Claude	12	Kinterová, Markéta	15, 43
Calle, Sophie	11	Klodová, Lenka	11
Curran, Daniel J.	28	Knopová, Vendula	44
• Č		Kolář, Jiří	9
Čejková, Michaela	48	Kolářová, Běla	9
• D		Kolečková, Zdena	11
Dijkstra, Rineke	9, 11, 13, 14	Kolevová, Silvie	30
Dlouhá-Márová, Markéta	48	Kontra, Gabriela	28, 29
Dolron, Deire	13	Kotzmannová, Alena	15, 16, 42, 43
Dopitová, Milena	11	Krejčová, Barbora	12, 15, 32, 33
Dostálková, Daniela	12, 15, 26	Kreuter, Delphine	32
Držková, Kateřina	12, 15, 16, 18, 19	Kroupová, Daniela	43, 44
Dvořáková, Marie	46, 47	Křížová, Juliana	47
• E		Kuklíková, Barbora	15, 29, 30, 33, 34, 49
Eva a Adéle	17	• L	
Edwards, Beth Yarnelle	36	Láb, Filip	15, 27
• F		Lamačová, Dita	12, 15, 22
Francová, Sylva	12, 15, 25, 26, 49	Leibovitz, Annie	11, 13
• G		Lhotáková, Andrea	15, 45, 46
Goldin, Nan	9, 10, 11, 32	Luskačová, Markéta	9, 10
Goldová, Soňa	15, 45	Lux, Loretta	9, 11, 13, 14

• M		Skoglund, Sandy	11, 12
Maas, Phoebe	32	Stein, Štěpánka	15, 27, 38, 40
Malá, Petra	16, 24	Steinerová, Petra	31, 32
Malůšová, Eva	16	Stuchelová, Věra	34
Mann, Sally	13	Speers, Vee	13
Mark, Mary Ellen	9, 13, 14	• Š	
McMurdo, Wendy	13, 14	Šimlová, Štěpánka	11
Medková, Emila	9	Štecha, Pavel	28
Meene, van Hellen	13, 14	Štěpánová, Jana	29
Meisnerová, Zuzana	50	Štýbmarová, Julie	16, 31
Metzger, Olivier	16	• T	
Michel, Chantal	14	Taylor-Wood, Sam	11, 12
Milková, Silvie	34	Thelenová, Michaela	11
Molinier, Pierr	12	• U	
Moffatt, Tracey	11	Usdin, Elene	36
Mori, Mariko	11, 13	• V	
Mrázková, Barbora	15, 27	Vlček, Jakub	47
Musilová, Kamila	15, 40, 41	Vlčková, Tereza	12, 13, 14, 15, 16, 20, 21, 40
• N		• Z	
Novozámská, Martina	15, 45	Zbořilová, Zuzana	35
Nedoma, Petr	50	• Ž	
Nesvadbová, Iva	50	Žůrek, Radim	15, 23
• O		Žůrková, Barbora	15, 23
Orthová, Pavla	16		
Othová, Markéta	11		
• P			
Pepe, Dita	12, 13, 15, 16, 17, 18, 37, 38		
Prášilová, Barbora	12, 15, 16, 39, 40		
Preslová, Míla	11		
• R			
Ringborg, Lovisa	13		
René & Radka	36, 37		
Renzetti, Claire M.	28		
Rheims, Bettina	36		
• S			
Sherman, Cindy	9, 11, 12, 17		

LITERATURA

- Vladimír Birgus – Text „Identita mladých českých fotografek“ z katalogu Identité(s) 08, Fotografický festival v Lyonu, 2008
- Vladimír Birgus – Text „Glocal Girls“ z katalogu Prague Biennale 3, 2007
- Aleš Kuneš – recenze „Identité(s) 08“, Fotografický festival v Lyonu, magazín Ateliér, 2008
- Aleš Kuneš – recenze „Glocal and Outsiders: Connecting Cultures in Central Europe“, magazín Ateliér, 2007
- Vladimír Birgus, Jan Mlčoch – Česká fotografie 20. století – Průvodce, Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze / KANT, Praha, 2005
- Petr Balajka, Vladimír Birgus, Antonín Dufek, Ludovít Hlaváč, Martin Hruška, Pavel Scheufler, Ladislav Šolc – Encyklopedie českých a slovenských fotografů, ASCO, 1993
- Tomáš Pospěch, Lucia Lendelová, Helena Rišlinková – Česká a slovenská fotografie osmdesátých a devadesátých let 20. století, Muzeum umění, Olomouc, 2002
- Kolektiv autorů: Šestka – šest českých fotografických škol. KANT, Praha, 2008
- Hripsimé Visser, Urs Stahel – Rineke Dijkstra, Portraits, Schirmer / Mosel, 2004
- Mariana Serranová – Štěpánka Stein & Salim Issa, Národní divadlo 2005/06, Národní divadlo v edici Abonent ND, 2006
- Gita Skaličková – „Současná portrétní fotografie v tvorbě nejmladších autorů“ (Bakalářská diplomová práce), 2008
- Radka Tippmanová – „Světová digitální fotomontáž“ (Magisterská diplomová práce), 2008
- explikace a internetové stránky autorek
- www.fotoframe.net – internetové stránky mezinárodní fotografické soutěže Frame
- www.itf.cz – internetové stránky Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě
- PhotoRevue – internetový magazín o fotografii (www.photorevue.com)
- Fotograf – časopis o umělecké fotografii
- Blok – časopis o novém životním stylu
- World WebPhoto Gallery (www.wwg.cz)
- Eyemazing – nizozemský magazín o světové módní a umělecké fotografii
- Imago – slovenský časopis o současné fotografii

